

காஞ்சி

ஆசிரியர்
அண்ணாதுரை



13-3-66

20

காஞ்சி



தளபதி
புரமசிவம் குமாரமங்கலம்

தம்பி

‘கறு’ நிகழ்ச்சி - ஒரு எச்சரிக்கை!

நாட்டைக் குட்டிக்கவராக்கிவிட்ட நாசகாலன்!

பொருளாதாரத் துறையைப் பாழ்படுத்தினவன்

மக்களைப் பட்டினி போட்டுச் சாகடித்த பேயன்

எதிர்க்கட்சிகளை ஒழித்துக்கட்டிய வெறியன்

ஆடம்பர வாழ்வு நடத்திய எதேச்சாதிகாரி

எல்லாம் தனக்குத் தெரியும் என்று உறுமிய அகம்பாவக்காரன்

ஏன் என்று கேட்பவர்களைச் சிறையில் தள்ளி வாட்டி வதைத்த காதகன்

ஆளத்தெரியாதவன்! அகப்பட்டதைச் சுருட்டுபவன்! ஆணவக்காரன்!

‘இருப்பை’த் தொலைத்துவிட்டான், நாட்டைக் கடனாளியாக்கிவிட்டான்.

வீண் பெருமைக்காகப் பணத்தை விரயம் செய்தான்

தொழில் கெட்டது! விவசாயம் பாழ்பட்டது! வகையற்ற ஆட்சி நடத்தியதால்.

இன்று கறு நாட்டிலே இவ்விதம் பேசிக்கொள்கிறார்கள், எழுதுகிறார்கள், நிக்ருமாவைப் பற்றி ஆட்சியை ராணுவம் கைப்பற்றிக்கொண்ட பிறகு ஒரு புரட்சி சர்க்கார் அமைத்தான பிறகு பதவியைப் பறிக்காடுத்துவிட்டு, வேறு நாட்டிலே ‘தஞ்சம்’ புகவேண்டிய நிலைக்குத் துரத்தப் பட்டுவிட்ட நிக்ருமாவைப்பற்றி மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார்கள்; அவன் ஆட்சியின் கேடு கள்பற்றி, கொடுமைகள்பற்றி அடுக்கடுக்காக எடுத்துரைக்கிறார்கள்.

மக்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்கின்றனர்

பட்டாளிகள் களிப்படைந்துள்ளனர்

மாணவர்கள் மமதையாளன் தொலைந்தான் என்று எக்காளமிடுகின்றனர்.

அதிகாரிகள்கூட அகமகிழ்ச்சி கொண்டுள்ளனர்

என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறது.

இவற்றில் பெரும்பகுதி புரட்சி சர்க்காரின் ‘பிரச்சார’த் தாக்குதலாக இருக்கக்கூடும்; மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் இந்தக் கண்டனத்தில் துளியும் உண்மை இல்லை என்று ஒரே அடியாகக் கூறிவிட முடியாது.

நிக்ருமாவின் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டபோது, ‘ஐயோ’ என்று சொன்னவர்களோ, எப்படி அந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்கலாம் என்று கேட்டவர்களோ அதிகம்பேர் இருந்ததாகத் தெரிய வில்லை.

அவருக்காக எமது உயிரையும் கொடுப்போம்! எமது பிணத்தின் மீது நடந்து சென்று தான் அவர் அமர்ந்திருந்த அரியணையைத் தொடமுடியும் உங்களால் என்று ‘வீரம்’ பேசியவர்

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)





காஞ்சி

நாள் 2

13-3-66

திந் 33

மாமருந்து

‘இடிலி’ இந்த ஆட்சியில் எவ்வளவு இளைத்துப் போயிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டினார் நண்பர் மதியழகன், சென்னை சட்டமன்றத்தில்.

இளைத்துப்போன மக்கள், எழும்புக் கூடாகிவிட்ட ஏழையர், மரக்கிளையை அல்லது ஆழ்குளத்தைத் தேடிடும் மனம் உடைந்த நிலையினர், உழைத்து உருக் குலிந்து போயுள்ளவர்கள், குழந்தையையும் கொண்டு விட்டுத் தானும் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் மாதாக்கள் ஆகியோரை மதியழகன் சட்டசபை அழைத்துச் சென்று காட்ட முடியுமா! இடிலி இளைத்துக் கிடப்பதை யாவது கண்ணால் காணட்டும், அதுபற்றியாவது எடுத்துக் காட்டுவோம் என்று எண்ணினார் போலும்.

டில்லிப் பாராளுமன்றத்தில் உணவுப் பிரச்சினை விவாதிக்கப்பட்டபோது கேரளத்து உறுப்பினர் ஒருவர் கேரளத்தில் தரப்படும் அரிசியின் அளவு எப்படி இருக்கிறது என்பதை மாமன்றத்தினர் கண்டுக்கொள்வதற்காக, ஒரு சிறு பொட்டலத்தை எடுத்துக் காட்டினார்.

காங்கிரஸ் கட்சி முதலாளிகளிடம் தேர்தல் நிதி வசூலிக்கிறது என்பதைவிளக்கிட, மாமில்லங்கள் அவையிலே ஒரு உறுப்பினர், காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பொருளாளராகவும் அதேபோது இந்தியப் பேரரசின் அமைச்சராகவும் உள்ள பெரியவர் முதலாளிகளுக்கு அனுப்பியிருந்த தனி சுற்றறிக்கையைப் படித்துக் காட்டினார்.

ஒரிசா மாநில முன்னாள் முதலமைச்சர் பட்டாமைப் பற்றி இந்தியப் பேரரசினர் அமைத்த அமைச்சர் குழு தீட்டிய இரகசிய அறிக்கையையே பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எடுத்துவந்து படித்துக் காட்டினார்.

இவற்றினைக் கூறுவதற்குக் காரணம், இவற்றை எல்லாம் காட்டும்போது இடிலியை சட்டமன்றம் எடுத்துச் சென்று காட்டினால் என்ன என்று கேட்டது அல்ல, அது முறை தவறு என்று சட்டமன்றத் தலைவர் கூறிவிட்ட பிறகு, அதற்கு மாறுபாடான கருத்து முறையுமாகாது. அதற்காக இதனைக் குறிப்பிடவில்லை.

மதியழகன் இடிலியைக் காட்டியது, முறைபற்றாது என்று சட்டமன்றத் தலைவர் தடுத்துள்ள கருத்துக்கு மதிப்பளிக்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கின்றது! மது ஆளவந்தார்களுக்கு வெறும் பேச்சுமட்டும் உணமையை உணர்ந்துகொள்ளப் போதுமானதாக இல்லை என்று மதியழகன் கருதினவேண்டிய விதமாக காட்டு நிலைமை நலிந்து வருவதுபற்றி எத்தனை விளக்கமாக எடுத்துரைத்தாலும் ஆளவந்தார்கள் ‘ஏழுதானே’ என்று இருப்பதும், எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று பேசுவது

மாக இருக்கின்றனர். இது நல்லாட்சிக்கும் அடையாளமல்ல! இந்தப் பேக்கு நல்லதற்கும் அல்ல என்பதை மட்டும் கூறிக்கொள்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சியினரின் எந்த முறையிட்டினையும் பொருட்படுத்தாத போக்கினை ஆளும் கட்சியான காங்கிரஸ் மேற்கொண்டிருப்பதன் விளைவாக யங்க சட்டமன்றத்தில் தொடர்ந்து நடைபெற்றுள்ள அமளி பற்றி எவரும் பெருமைகொள்ளவும் முடியாது, அதன் ஆபத்தான விளைவுபற்றி அடைசியப்படுத்தவும் முடியாது. இரத்தம் ஒழுகும் அளவுக்கு அடித்தடி, அமளி! காவலரைவிட்டு குண்டுக்கட்டாகத் தாக்கிச்செல்லும் விதமான நிலைமை, அமைச்சர்களைப் பிடித்திழுத்துத் தள்ளுவது, அவர்கள் வசம் உள்ள அறிக்கைகளைப் பற்றித் துக் கிழித்து எறிவது என்பன போன்ற அந்நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றிருக்கிறது.

சட்டமன்றத் தலைவர் எல்லோராலும் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், அவருடைய ஆணைக்கு அனைவரும் பணிந்தாகவேண்டும் என்பதும் எந்தஜனநாயகவாதியும் மறுக்கக்கூடாத பண்பு.

வங்கத்தில் சட்டமன்றத் தலைவர் பட்டப்பாடுபற்றி படித்திடும்போது, ஜனநாயகத்தின் எதிர்காலம் பற்றியே எவருக்கும் ஐயப்பாடு எழும். அவருடைய ‘ஆணைக்கோல்’ எடுத்தெறியப்படுகிறது, ஒளித்து வைக்கப்படுகிறது. உடைத்துப் போடப்படுகிறது. அவரைச் சூழ்ந்துகொள்கிறார்கள்! ஆனால் வார்த்தைகள் மட்டுமல்ல, நரகம் வார்த்தைகளையே விசகிருர்கள்.

வங்கம் மட்டுமல்ல, காங்கிரசாட்சி நடைபெறும் பல இடங்களில், இந்த நிலை வளர்ந்து தலைவிரித்தாடுகிறது.

இரு மாநிலங்களில், சட்டமன்றத் துவக்கத்துக் காக வந்திருந்த கவர்னர், பேருரை ஆற்றுகையில் அமளி நடைபெற்றிருக்கிறது.

வங்கத்திலும், கருநாடகத்திலும் சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளேயே, கருப்புக் கொடிகள் காட்டப்பட்டன!

காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒழிக!
கொலைகார ஆட்சி ஒழிக!
கோணல் ஆட்சி ஒழிக!
பொய்யன்! புரட்டன்! புலன்கள்!

இப்படிப்பட்ட ‘வாணவிகள்’ பல சட்டமன்றங்களில்,

காரணம் என்ன இந்தக் கண்கூறுகளுக்கு? முறை தெரியாததானா? அல்ல! சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூடுவது நாடுக்கே முறை வகுத்தளித்தது. எனவே முறை அறிவார்! ஆயின் ஏன் முறைதவறி நடந்து

யாரிடம் கேட்கிறார்?

இந்த நாட்டில் பஞ்சம் இல்லை; பற்றாக்குறை தான் நிலவுகிறது. பற்றாக்குறையைப் பெரிதுபடுத்திக் காட்டி, நாட்டை பயமுறுத்தவோர்களைக் கேட்கிறேன்; உணவில்லாமல் செத்துப்போனவர்கள் எத்தனைப் பேர்? பட்டிலிக் கொடுமையால் உயிரிழந்தவர்கள் தொகை என்ன?

—சென்சைசிவந்தம் அம்யான், எம். எல். ஏ. (காங்.)

கொள்கின்றனர்? தங்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் மறுக்கப்படுவதால், உண்மையான வாதங்கள் அலட்சியப்படுத்தப்படுவதால், யோசனைகள் கிரகாரிக் கப்படுவதால், ஏற்பட்டுவிடும் எரிச்சல், அவர்களை எதை எதையோ செய்கிறதில் தூண்டுகிறது.

ஆனால் இதனால் பலன் என்ன விளையும்? முறை கெடும்; சீர்குலைவு ஏற்படும். ஆளவந்தாரர்களின் போக்கை மாற்ற இந்த முறையற்ற செயல்கள் பயன்படவே செய்யாது. அவர்தம் போக்கை மாற்றவல்லவர்கள், மாற்றிடும் உரிமைபெற்றவர்கள், அதற்கேற்ற ஆற்றல் பெற்றவர்கள் பொதுமக்களே! அவர்களிடம் முறையிட்டு, அவர்களிடம் எழுச்சி ஊட்டி, இன்றைய ஆளவ அரசின் அடுத்தவரும் பொதுத் தேர்தலின் போது மனங்கவச்செய்திடவேண்டும். நேரடி தீர்க்கும் மரபுக்குத் தேடிமும் நான் விரைந்துவருகிறது. அதற்கு மக்கள்த் தயாராக்கிடும் பணியின் ஜனநாயகவாதிகள் அனைவரும் உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டும். அதிலே வெற்றிகிட்குறும், இனத்த இடது மட்டுமல்ல, மாடக உருபத்து ஒடாக்கிப் போயுள்ள மக்களும் இனப்புகழ்ப்பு ஈக்கப்பட்டு புது வாழ்வு முழு வாழ்வு, நல்வாழ்வு பெறுவர்.

முகப்பில்:

தளபதி பரமசிவம் குமாரமங்கலம்

அண்மையில், இந்திய இராணுவத் தளபதி பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறப்போகும் ஜெனரல் செனதிரி பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெறுவார். தளபதி குமாரமங்கலம் இப்பதவியில் முன்னுள்ளுகாலம் இருப்பார். இதுவரையில் இப்பதவியின் காலவரை நான்கு ஆண்டுகளாக இருந்தது. அண்மையில், தான் இது முன்னுள்ளுகளாகக் குறைக்கப்பட்டது. குமாரமங்கலத்துக்குத் தற்போது 53 வயதாகிறது.

தளபதி பி. பி. குமாரமங்கலம் அடுத்த ஜூன் 10-ஆம் நாள் பதவி ஏற்பார்; அதே நாளில் செனதிரி பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெறுவார். தளபதி குமாரமங்கலம் இப்பதவியில் முன்னுள்ளுகாலம் இருப்பார். இதுவரையில் இப்பதவியின் காலவரை நான்கு ஆண்டுகளாக இருந்தது. அண்மையில், தான் இது முன்னுள்ளுகளாகக் குறைக்கப்பட்டது. குமாரமங்கலத்துக்குத் தற்போது 53 வயதாகிறது.

இரண்டாவது உலகப் போரில்போது இவர் இந்தியாவில், ஏறாளிகளால் சிறை பிடிக்கப்பட்டு, அங்கிருந்து தப்பி, மிகவும் ஜெர்மனியில் கைது செய்யப்பட்ட சம்பவம் விசேஷ முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

இந்திய இராணுவத்தின் பல பிரிவுகளிலும் பல உயர் பதவிகளிலிருந்து இவர், பிரபல இராணுவப் படைகளில் விசேஷ அனுபவம் உடையவர்.

இருநியாக அவர் 1964ல் இந்திய இராணுவப் படைகளில் உப-தளபதியாகவும் 1965ல் துணைத் தளபதியாகவும் பதவி உயர்வு பெற்றார்.

பி. பி. குமாரமங்கலம் ஒரு இராணுவத் தளபதி மட்டுமல்ல, நல்லதொரு போலோ (குதிரையிலிருந்து ஆடும் ஒருவகை பந்தாட்டம்) ஆட்டக்காரர்; கிரிட்டெட் விளையாட்டுப் பிரியரும் கூட.

காலஞ்சென்ற டாக்டர் சுப்பராயலின் குமார குமார், கம்ப்யூட்டிங் தொழில் மோகன் குமாரமங்கலத்தின் சகோதரருமான இவருக்கு நாய் வளர்த்தல், குதிரை வளர்த்தல் முதலானவையிலும் அதிக ஆசை உண்டாம்!!

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கனையும் அதிகமாகக் காணோம்; தியாகம் புரிய முன் வந்தவர்களும் இல்லை.

ஆட்சி கவிழ்க்கப்படுகிறது; புதிய புரட்சி சர்க்கார் அமைக்கப்படுகிறது; கரு நாட்டு மக்கள், இது நடைபெற வேண்டியதுதான் என்ற முறையில் இருந்து விட்டிருக்கிறார்கள்.

பெரியதோர் உருவச் சிலை; கரத்தை உயர்த்திக் காட்டிய நிலையில்; விண்ணை நோக்கிய பார்வையுடன் அமைந்த சிலை; கிக்குமாவின் சிலை; கிக்குமாவே திறந்து வைத்த சிலை! அதைக் கீழே தள்ளி உடைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள்; தலை துண்டிக்கப்பட்டுப் போயுள்ள அந்தச் சிலை தளையிலே உடைக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது; அதைச் சிறுவர்கள் சூழ்வின்று வேடிக்கைப் பார்க்கும் கொண்டிருக்கிறார்கள்! நேற்று வரை நாட்டை ஆண்ட வந்தவன் சிலை கொறுக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது; ஆத்திரம், ஆவேசம், அழுகை எதுவும் காணோம்.

இதுகூட அல்ல விசித்திரம், இந்த அளவு கண்டிக்கப்பட்டு நீக்குமா ஆட்சியில் இருந்தபோது—கடைசி நாள் வரையில்—இதே மக்கள் 'பயமத்தி விசுவாசம்' காட்டி வந்தனர்.

கண்கண்ட தெய்வம் என்று கொண்டாடினர்.

ஏழைகளை வாழ்விக்க வந்த எம்மான் என்றனர்.

நாட்டை உய்விக்க வந்த பெம்மான் என்றனர்.

அவர் ஆற்றலை அவனி அறியும் என்றனர்.

ஆய்கிலாக்கு அவருடைய பெயரைக் கேட்டாலே நடுக்கம் என்றனர்.

அவர் கரு நாட்டை மட்டுமல்ல, அடிமைப்பட்டுள்ள நாடுகளை எல்லாம் விடுவிக்க வல்ல தீரன் என்றனர்.

அவர் ஒரு நாட்டுத் தலைவர் மட்டுமல்ல, எழுச்சி பெற்ற ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்துக்கே வழிகாட்டி என்றனர்.

கருப்பருக்குப் புதுவாழ்வு தந்திட அவ தரித்தவர் என்றனர்.

தீரம்—தியாகம்—ஆற்றல்—ததும்பும் புதிய வரலாறு படைத்திடும் பெரியோன் என்றனர்.

அவர் கரம் அசைத்தால் போதும், நாடு கட்டுக்கு அடங்கும்! அவர் சொல் கேட்டால் போதும்! படைகள் எட்டுத் திக்கிலிருந்தும் கிளம்பும் என்றனர்.

தன்னலமற்றவர்! தாயகம் வாழ்த்தித் தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் என்றனர்.

இவற்றிலே குறிப்பிடத்தக்க பகுதி, கிக்குமா ஆட்சியிலே நடத்திவைக்கப்பட்ட 'பிரசாரம்' என்று கூறப்படலாம்; ஆனால் மக்கள் காட்டியதாகக் கூறப்படும் கனிவு முருவதமே 'போலியாக இருக்கிறதே' முடியாது.

போலி எந்த அளவு, உண்மை எந்த அளவு என்பது எதிர்கால வரலாறு துறையினர் கண்டறிய வேண்டிய ஒன்று; இன்று ஒன்று நன்றாகத் தெரிகிறது,

புகழாரம் சூட்டப்பட்டு விட்டிருந்தாலேயே, புனிதன் என்று கிறிஸ்து வழங்கப்பட்டு விட்டிருப்பதாலேயே கவிதாக்கம்பட முடியாதவன், காலமெல்லாம் நினைத்திருக்கத்தக்கவன், என்று கூறிவிவதற்கில்லை. பெருமரம் மீழ்த் தப்பாக்கூடும்—புயலின் வேகத்தால்! எம்மான் என்றும் பெம்மான் என்றும் புகழப்பட்டவனே எத்தன் என்றும் பெயர் என்றும் கண்டிக்கப்படக்கூடும், உதறும் உள் எளும் உறவு கொள்ளாமல், வெறும் ஓசை மட்டும் கிளம்பியபடி இருக்கக்கூடும்.

கலு நாட்டிலே நடைபெற்றுள்ள நிகழ்ச்சிக்கு நிகழ்ச்சி, அந்த நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, எம்மை அசைத்திடவும் ஆகாது எவராலும்! என்று இறுமாந்து கிடந்திடும் பெருந்தலைவர்கள் எக்களம் கிளம்பித் தந்த நாட்டுக்கும், ஒரு பாடம்; ஒரு எச்சரிக்கை, 'ஒரு அபாய அறிவிப்புத் தருவதாக அமைந்திருக்கிறது.

விடமட்டேன்! புரட்சிக்காரணப் பொசுக்கியே தீருவேன்! காலம் வரும்; வெகுவினாவும், கலுநாட்டில் வெற்றி நடைபெடுவேன் என்று வீரம் பேசுகிறார் கிக்குமா! இன்னே அவர் ஒரு 'முன்னர்' ஆக்கப்பட்டுப் போய்விட்டிருக்கிறார். மீண்டும் கலுவை அவர் கைப் பற்றிப் பீடம் ஏறி அமர்ந்து, 'வட்டியும் முதலுமாக' புரட்சி நடத்தியவர்களைத் தீர்த்துக் கட்டிவிட்டு, பழைய படி அரசாட்சிதொடங்கினாலும், இப்போது நடைபெற்று விட்ட கிக்குமா சிக்குக்கிறதே, அது இதயத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ள 'வெ' மனநிலை மறையாது. இவ்வளவு தான் இவர்களின் வாழ்வு! உலகம் பேசுகிறதே, அந்த ஏளனம் மாறாது. மீண்டும் கலுகாட்டு அதிபராக அவர் வருவதும் நடைபெறக் கூடியதாக இப்போதைக்குத் தெரியவில்லை. ஆப்பிரிக்காவிலே வெரிபதோர் போர் மூன்றாம் என்று என்னதும் கவலைப்படுத்து துணிந்து வல்லரசுகள் அவருக்காக வரிந்து கட்டிக்கொண்டு படைதிரட்டி வந்தாலொழிய.

ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலே சில, 'இது அக்ரம்! கிக்குமா வின், தீன், தியாபி, அவரை விட்டுவதா! இது அநீதி! அவருக்காக நாங்கள், எதையும் செய்திடத் தயார்! என்று கூறிய போதிலும்—கயலு நாட்டு அதிபர், தமது 'முடி'வை கிக்குமாவின் காலடியில் வைத்து விட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது—ஐக்கிய குடி அரசுத் தலைவர் காசர் 'மேலமட்டத் தவறாக்கு இது குறித்து 'மடல்' விடுத்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது—ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலே 'கிக்குப் பல் புதிய சர்க்காரை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டன!

நிக்குமா, தன்னை ராணுவப் புரட்சிக் குழுவினர் கவந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்ளாமல் 'ராஜபேசரம்'பெற குே சென்றபோது, அந்த நாட்டிலுள்ள கலு துராகம் புதிய சர்க்காருக்குக் கட்டுப் பட்டுவிட்டதாகத் தெரிவித்து, 'கிக்குமாவை 'அதிபர்' என்ற முறையில் வரவேற்க இயலாது என்று அறிவித்துவிட்டது.

சீனத் தலைவர்கள், கலு நாட்டு விடுதலை வீரனே! வருக! ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு முன்னணி வீர்போனே! வருக! மேற்கத்திய நாடுகளின் அகம்பாவத்திற்கு அஞ்சாதீரேனே! வருக! என்று வாழ்த்தி வரவேற்றுக் கொண்டிருந்த அதே தேரத்தில், சீனாவின் அமைத்துள்ள கலு துராகத்தினர், தமது அலுவலக துறையிலுள்ள வியலில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த அதிபர் நிக்குமாவின் படத்தை அகற்றிக் கொண்டிருந்தனர். அவர் 'காலம்' முடிந்துவிட்டது என்பதற்கு அறிவிதாக.

கணக்குக் கேட்கிறார்...

திங்கட்கிழமை இரவு பட்டினி கிடக்க வேண்டும்...

வியாபக்கிழமை இரவு பட்டினி கிடக்க வேண்டும்...

உணவுப் பழக்கத்தை மாற்றித் தான்பங்கள் புசிக்க வேண்டும்...

ஏன் தெரியுமா?

இந்த ஆண்டு கவலை தரத்தக்க அளவு உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படலாம்!

இந்திய அரசு அறிவிக்கிறது இப்படி.

ஆனால்

வெட்சமிகார்த்தம் அம்மையாரி, (காசு--எம்.எஃ.ஏ.) கேட்கிறார்!

பட்டினியால் செத்தவர்கள் எத்தனைப் பேர் என்று!!!

நடைபெற்றுவிட்ட கிக்குமா சிக்குமாவுக்கு அடக்க முடியாத ஆத்திரத்தை மூட்டியிருக்கும். அதனை அனைவரும் உணர்ந்துகொள்ளமுடியும்; ஆனால் மீண்டும் கலு அதிபர் ஆவேன் என்று முறுக்கமிடுகிறாரே அதனை ஒப்புக்கொள்ள பலகாடுகள் தயாராக இல்லை.

புதிய கலு சர்க்காரை இந்தியப் பேரரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

கிக்குமா அட்சியைக் கவிழ்க்க கலு நாட்டு ராணுவத் தலைவர்கள் இரகசிய நடவடிக்கையில் முனைத்திருக்கும்போதுதான், உலகில் சமாதானம் மலர்ச் செய்தி, குறிப்பாக வியட்நாம் போர்பற்றிய பிரச்சினை தயத் தீர்த்துவைக்க 'புனிதயாத்திரை' மேற்கொண்டிருந்தார் கிக்குமா.

புதுடிவல் விமான நிலையத்தில் இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களுடன் உலகப் பிரச்சினைகள் பற்றிக் கலந்து பேசினார்; கலு நாட்டுக்கு 'வருகை' தரும்படி இந்திரா காந்தி அவர்களையும் அழைத்திருக்கிறார்.

இவர் இங்கு உலகப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, அங்கே இவரை 'ஒழித்துக் கட்ட' வேலை நடந்து கொண்டிருந்திருக்கிறது.

ராணுவத்தார் எத்தனைத் திறமையுடன் தமது 'புரட்சி'த் திட்டத்தை எவரும் கண்டறிய முடியாதபடி வகுத்துள்ளனர் என்பதைக் காணும்போது வியப்பாகவே இருக்கிறது.

துளியாவது, 'குறி தெரிவித்திருக்குமானால், வாடை அடித்திருக்குமானால் நிக்குமா கிண்டிதோர் பயணத்தை மேற்கொண்டிருக்காமட்டார்; இரண்டாம் ஒன்று பார்த்துவிடுவோம் என்று துணிவிருக்கக்கூடும்; ராணுவப் புரட்சியாளர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டிருப்பின் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருப்பர்; அவர்கள் வெற்றிப் பெற்றிருப்பின், சிலைக்கு நேரிட்டாகத் தீர்ப்புவுக்கே நேரிட்டிருக்கக்கூடும்.

துளியும் திட்டம் வெளியே கிரியாதவண்ணம் திட்டியிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, காட்டிக் கொடுக்கும் எண்ணமும் துணிவும் கொண்டவர்கள் யாரும், ராணுவத்தின் எந்த மட்டத்திலும் இல்லை என்பதும் இதிலே விளக்கமாகிறது.

ஆகவே இந்தப் புரட்சி, யாரோ சில விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய 'வெறியா' நடத்தியதாகத் தெரிய

வில்லை; நீண்ட நாட்களாக மக்கள் மனதிலே இருந்து வந்த குமுறல், வெடித்துக் கிளம்பியதாகவே தெரிகிறது.

குமுறல் கிளம்பியபோதே, கவனித்திருப்பின், புரட்சி வெடித்துக் கிளம்பியிருந்திருக்காது.

குமுறலுக்கும் முன்பே கருத்துத் தெளிவுள்ள ஆட்சியாளர், குமுறலுக்கான குறிகள் தோன்றிடுவதைக் கண்டிருவர்.

புன்னகை மடித்து கவிதைக்கோடுகள் மக்கள் நுகத்தில் பதிந்து, கண்கள் ஒளி நிறந்து, பெருஞ்சுக் கிளம்பியோது. தனி அடக்கிக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அல்ல வளர்ந்து விட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம், அக்கறையும் அறிவுத் தெளிவும் உள்வாங்க ஆட்சி நடத்தியே.

அறிவுத்தெளிவு ஆள்பவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, குறிப்பினால் நிறுத்தவேண்டிய உண்மை; அல்லாற்பட்ட மக்கள் தமது மனக் குறையை அச்சமின்றி, தாராளமாக, எடுத்துக் கூறிடும் உரிமை பெற்றிருக்கவேண்டும் என்பதே அடிப்படை உண்மை.

வெடி முருத்தினைக் கெட்டித்து வைத்துள்ள 'குழாய்'போல, மனம் இருந்திடச் செய்வார்களானால், ஓசைகள் அது வெடித்திடத்தான் செய்யும்; விபரீதம் தான் விளையும்; தடுத்திட முடியாது.

ஆட்சியாளரின் போக்கு பற்றியும், நடவடிக்கை பற்றியும், சட்ட திட்டம் பற்றியும் கூட்டுக்காலம் குறித்தும், மக்கள் மனதிலே 'குறை' தோன்றிடுமானால், அதனை வெளியே எடுத்துரைக்க வாய்ப்பும் உரிமையும் இருந்திருமானால், புரட்சி மூண்டிருக்காது, இரத்தக் களரி ஏற்படாது.

எனின் ஆள்பவர்கள் எப்படி ஆளவேண்டும் என்று எடுத்துரைக்கும் உரிமையும், திருத்திடவும் தடுத்தி நிறுத்திடவும் உரிமையும், அதற்கு இடம் கொளியுடன், ஆட்சி நடத்துவோரையும், தேவைப்பட்டால் ஆட்சி குறைமையும் கூட மாற்றிடும் உரிமையும், புதிய ஆட்சி, புது ஆட்சிமுறை அமைத்துக்கொள்ளும் உரிமையும் எனக்கு உண்டு; நான் அந்த உரிமையுடன் என் கடமையைச் செய்திருப்போது, அலட்சியப்படுத்தவோ, அச்சமுடவோ, அடக்கி ஒடுக்கவோ அரசு முனையாது என்ற நிலையில் குடியுள்ள இருக்கும் நாடுகளில், சது நாட்டில் நடைபெற்றுப்போன்ற நிகழ்ச்சி எழாது; தேவையுமில்லை.

ஆனால் கனா நாட்டுக்கு உண்மையிலேயே 'ரட்சகர்' என்று வந்த நிகழ்வாக இரு உரிமையைத் தாம தடுத்துவிட்டார். கொடுங்கோலராகவிட்டார் என்று பலரும் மனம் குமுறும்விதமாக நடந்துகொள்ளலானார். இது நிக்ருமாவக்கு உள்ள இயல்பு; மக்களின் வாழ்வுபற்றி அவருக்கு அக்கறை கிடையாது; தைமுர், செங்கில்காள் போன்ற இரத்தவெறி கொண்டாலும் போக்கு அவருக்கு என்றும் கூறிவிடுவதற்கில்லை.

கனா நாடு விடுதலைக்காக அப்பாது உழைத்தவர்; இன்னல இழப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டவர்; தன் நாட்டு மக்களை வாழவைக்க வேண்டும் என்று ஆர்வம் தரும்படி உள்ளத்தினர்.

தன்னல மறுப்புபற்றி அவருக்கு ஒருவரும் கற்றுத் தரவேண்டியதில்லை, அவர் விடுதலை வீரராக விளங்கிய போது அதனை அவர் மற்றவர்களுக்கு ஊட்டியவர்.

எனவே இயல்பிலேயே அவர் கெட்டவர், ஆகவே தான் கோடையல் செய்தார்; இன்று கவிழ்க்கப்படும் போய்விட்டார் என்று கூறிவிடுவதற்கில்லை.

கனா நாட்டின் விடுதலையைப் பெற்றாளித்தப்பாது நாடே விழாக்கோலம் பூண்டபோது; வீட்டுக்குவிடு அலரை 'வழிபடும்' அளவுக்குப் பாசம் ததும்பி வழிந்தவர்.

அவர் அரசாள முன்வந்ததும், தங்கள் அல்லலையாவும் அழித்தொழிந்தது என்று நம்பினார்; களிப்புற்றனர்.

தெருவெல்லாம் ஆடலும் பாடலும்; அவர் அரசாளும் நாளை விழாவாக்கினர்.

நிக்ருமாவின் புகழ், பாடலாக்கப்பட்டது; பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு அவர் வரலாறு பாடநூல்; எங்கும் அவர் ஒலியும், அவருடைய சினை அவர் பெயரால் புதுப்புது அமைப்புகள்!

கருப்பர்கள் ஆளத் தெரியாதவர்கள் என்று ஏனெனும் பேசினாரே வெள்ளையர், பாரக்கட்டும் இப்போது, எத்தனைப் பெரிய ஆற்றல் கொண்டவர் எமது நிக்ருமா என்பதை என்று மாந்தடிக்க கூறினர். இத்தனை இன்ப இசையுடன் துயங்கப்பட்ட ஆட்சி தான் அவருடையது. பிறகு ஏன் அருவெறுக்கத்தக்க, கண்டிக்கத்தக்க, புரட்சி செய்வதெனும் போக்கத்தக்கது என்று கருத்தத்தக்க செயல்களை அவர் மேற்கொண்டார்? மக்களைக் கொடுமையில் உழலச் செய்யவேண்டும் என்று இருக்க முடியாதே! ஆனால் காரணம் என்ன, ஆட்சிகேடு? அடிப்படைக் காரணம் ஒன்றே ஒன்றுதான்; ஏனென்றோ! என்ற நினைப்புதான்.

இந்த நாட்டை விடுவீத விடுதலை வீரன் நானே! அடிமைகளாக இருந்த மக்களை ஆற்றல்பெறச் செய்தவன் நானே!

இந்த நாட்டை ஆளத் தகுதியும் திறமையும் படைத்தவன் நானே!

இந்த நாட்டை நடத்திச் செல்லும் உரிமை பெற்றவன் நானே!

இந்த மக்களுக்கு வளமான வாழ்வு அமைத்திட வல்லவன் நானே!

இந்த மக்களுக்கு எது நல்லது என்பதை அறியத் தக்கவன் நானே!

இப்படிப் பிறந்தது ஓர் நச்சுக்கருத்து. விழாக்கோலம் கலைந்தநிலையில், மக்கள் ஆட்சி நிலையில், மக்கள் ஆட்சியின் பலன்பற்றிய கணக்குப் பார்த்திடும்போது, போதுமான சுவை கிடைத்திடாததால், இப்படித்தானோ? என்று கேட்டிட முன்வந்தனர். வந்தது கோபம் நிக்ருமாவக்கு!

எப்படி ஆட்சி அமைப்பேண்டும் என்பதுபற்றி என்ன தெரியும் — உங்களுக்கு!

எதை எப்படிச் செய்திடவேண்டும் என்பதுபற்றி அறிந்திடும் திறமை எது — உங்களுக்கு.

அடிமைகளாகக் கிடந்தவர்களே விடுவீத்து மனிதர்களாக்கினேன் — புது வாழ்வு தந்தேன் — உங்களுக்கு!

என்னையா ஏன் என்று கேட்கத் துணிந்தீர்கள் என்றிடமா கேள்விகளை விசகித்தீர்கள். என்ன யார் என்று தெரியவில்லையா! என்னிடம் புகழ்ந்தீர்கள், பாராட்டினீர்கள், பூசித்தீர்கள்,

என்ன வருந்தி வருந்தி அமைத்தீர்கள் அரசாள! இப்போது கணக்காக கேட்டீர்கள்! கணக்கு!

நான் அறிவேன், உங்களுக்கு எது நல்லது என்பதனை.

எனக்குத் தெரியும் எதை எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று.

என் சொல்லை நம்ப மறுக்கிறீர்களா! என் சொல்லை மீறத் துணிவினீர்களா!

நான் இல்லாவிட்டால் கறு ஏது? விடுதலை ஏது? ஆட்சி ஏது?

இவ்விதம் வளர்ந்தது விபரீத எண்ணங்கள், ஆட்சியிலே பல கோளாறுகள், திட்டங்களிலே பல தவறுகள், நிர்வாகத்திலே பல முறைகேடுகள், இவற்றின் பயனாக மக்கள் மனதிலே குமுறல்.

குமுறல்! ஆனால் அதனை வெளியே காட்டிக் கொள்ள வழி இல்லை! உரிமை இல்லை!

நாட்டுக்கு நானே தலைவர்! நான் ஒருவனே தலைவர்! நாட்டை ஆள் நான் வைத்திருக்கும் கட்சி ஒன்றுக்குத் தான் உரிமை வேறு எந்தக் கட்சியும் என் நாட்டில், இருந்திட நான் அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

நோய் பிடித்துக் கொண்டது நீக்குமாவுக்கு; துணுவத் தடிப்பு நோய்.

ஒரே கட்சி ஆட்சியை அமைத்துக்கொண்டால், எண்ண, எண்ணியதைப் பேச, எழுத, மக்களிடம் தமது கருத்துக்கு ஆதரவு திரட்ட எந்தக் கட்சிக்கும் உரிமை கிடையாது.

மக்கள்; அறிபர்; இடையே வேறு தொடர்பு தேவையில்லை என்று கருதிவிட்டால்; மக்களைக் கெடுக்க வேண்டும் என்ற நினைப்போட அல்ல, எது நல்லது என்று தெரிந்துகொள்ளும் அறிவுத் தெளிவு மக்களுக்குக் கிடைக்காது என்ற அருத்தமான—ஆனால் தவறான—நம்பிக்கைக் காரணமாக.

முன்பு வெள்ளையர் ஆட்சி நடத்தினர் — அவர்களின் விரும்பத்தையே சட்டமாக்கிக் கொண்டு; எதிர்க்குப் பேசும் உரிமையைத் தர மறுத்து, யிர் எதிர்த்திடத் துணிந்தவர்களைச் சித்திரவதை செய்யவும் கூசாமல்.

அவர்களை விரட்டியு வரன் நிக்ருமா!

அவர்களை விரட்டிய எனக்கு, 'இதுகள்' எம்மாத்திரம் என்று தனது நாட்டு மக்களைப் பற்றியே ஒரு துச்சமான எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொண்டார்.

காது பேர் காது வழி காட்டுவார்கள், காதுவிதமாகப் பேசுவார்கள், மக்களைப் பிளவுபடுத்துவார்கள், குழப்பம் உண்டாக்குவார்கள், நல்ல காரியம் நடைபெறவிடாது முட்டுக்கட்டைப் போடுவார்கள், பதவிக் காக அலைவார்கள், போட்டிகளை மூட்டுவார்கள், பொல்லாங்கு வளரும், பொதுமக்கள் பாழ்படுவர்!—இவ்விதம் நிக்ருமா வாதிடலானால்; உரக்கக்கூட அல்ல; தமக்குள்.

இதுபோலத்தானே வெள்ளையர் வாதாடினர்; கருப்பருக்கு என்ன தெரியும்; காட்டுப் பூச்சிகள்; நாமல்லவா எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தோம்; ஆட்சி பற்றி என்ன தெரியும் அவர்களுக்கு; அதற்குத் தேவையான அறிவுத் தெளிவும் ஆற்றலும் அவர்களுக்கு ஏது? அவர்களுக்குத்தேவை சோறு, வீடு, வேலை! இதன நாம் தந்து வருகிறோம்; போதவில்லை என்றும் மேலும் கொஞ்சம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்! அதை விட்டு விட்டு, உரிமை வேண்டும், ஆட்சியிலே பங்கு வேண்டும், ஆட்சி எம் முடையது ஆகவேண்டும், எங்கள் நாட்டை, நாங்கள்

ஆளவேண்டும் என்று கூவுகிறார்களே, எப்படி இந்தக் கூச்சலைச் சகித்துக்கொள்ள முடியும். நாடாம் நாடு! இது நாடாகவா இருந்தது நாம் வந்தபோது! இவர்கள் மனிதர்களாகவா இருந்தார்கள் நாம் துழைந்தபோது! இப்போது உரிமை கேட்கிறார்கள் முன்பு இந்தக் காட்டிலே உலவியிருக்கோண்டு, வேட்டையாடி, வழி வளர்த்துக்கொண்டு கிடந்தவர்கள்! பாரங்களை அகர்மத்தை!—என்றுதான் வெள்ளையர் பேசினர்.

நிக்ருமாவும் அதே 'முடுக்குடன்' போத்தொடங்கி விட்டார்! கருப்பர், வெள்ளையராகிவிட்டார்!

கட்சிகள் கிடையாது என்று ஆகிவிட்டதும், ஆட்சியிலே நடப்பது பற்றி 'நல்லது — கெட்டது' அறிந்து கூறும் உரிமை பறிபோயிற்று.

சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டன — நிக்ருமாவின் விரும்பப்படி.

அவ்வ நல்லவையா அல்லவா என்பதுபற்றி ஆராய்ந்திட்டு வாய்ப்பு இல்லை. கண்ணீர் பொழியும் நிலையில் இப்படி ஒரு சட்டமா? என்று குமுறலையுட்கு குறையினை வெளியே எடுத்துக் கூறிட வழி இல்லை, மனதிலே புகை பப்பிக் கொண்டது; நீக்கப் புகை.

'ஒரே கட்சி' ஆட்சி என்ற முறையிலிருந்து, அடுத்த கட்டம் செல்வது வேகமாகி விட்டது. ஒரே கட்சிதான், ஆனால் அதிலேயும் நான் ஒருவன்தான், எதற்கும், மற்றவர்கள் நான் சொல்லதைச் செய்திட, நான் என்ன செய்யவேண்டும் என்றதைச் சொல்ல அல்ல!—என்று 'இலக்கணம்' புத்தத்திவிட்டார் நிக்ருமா! இதுவும் எல்லாம் தனக்குத் தெரியும்; தனக்கு மட்டுமே தெரியும்; என்ற நினைப்பு தடித்து விட்டதால்.

அதற்குத் அடுத்த கட்டம், உடனிருந்து பணியாற்றுவோரை ஊழியர்களார் போல நடத்துவது, கருத்து மாறுபாடு காட்டினால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பது, பதவியிலிருந்து விரட்டுவது, சிறையிலே தள்ளுவது—இப்படிச் சர்வாதிகாரம் வளர்ந்திடலாயிற்று.

'மந்திரிகள்' என்ற நிலையில் இருந்த பலரை, ஆத் திரத்தில் நிக்ருமா அடித்துவிடுவாராம், மந்திரி சபைக் கூட்டத்திலேயே இப்போது தெரிவிக்கிறார்கள்!

விடுதலைப் போராட்டத்தின்போது உடனிருந்த பல உயிர்த் தோழர்களை, தியாகிகளை, தன் கருத்தினை மறுத்தனர் என்ற காரணத்தினால்கூட, கொல்வது, நாடு கடத்துவது; சாற்றுவரை சிறையிலே அடைத்துவைப்பது, சொத்தினைப் பறிமுதல் செய்வது என்றெல்லாம் வளர்ந்துவிட்டது ஆட்சியின் அணங்கோலம்.

ஜனநாயகத்தின் பேரால் சர்வாதிகாரம் நடத்துபவர்கள் கூட நீதி மன்றங்களுக்கு உரிய மதிப்பு அளிப்பதுண்டு. நிக்ருமா, என்ன விட நீதியின் தன்மையை உணர்ந்தவர்களும் இருக்க முடியுமா என்ற ஆணவம் தலைக்கேறிய நிலையில், ஒரு சதி வழக்கில், நிக்ருமாவின் விரும்பத்தக்கருதாபல் உயர்நீதிபதி, சிலரை குற்றமற்றவர்கள் என்று கறித் தீர்ப்பளித்த போது வெகுண்டெழுந்து, நீதிபதிகள் வீரபுடிவிட்டாடல் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளை மாற்றவும், நீதிபதிகள் நீக்கவும், தண்டிக்கவும் தனக்கே அதிகாரம் உண்டு என்று சட்டம் இயற்றிக்கொண்டு விட்டார்.

ராணுவம் ஒன்று மட்டும் இருந்தது, தனி அமைப்பாக, தனித் தன்மையுடன்; வல்லமையுடன்.

அரசியலாக காலடி கொண்டு வந்தாயிற்று; பாராளு மன்றம் தலைபாட்டிகளின் கூடமாகி விட்டது. நீதிமன்றம் தன் பேறுமுனைபின் தயவில் கொண்டு

இந்தவாரம் இந்த நாட்டில்...



புதுடி, மார்ச். 4— தற்போது அமலில் உள்ள கண்ட்ரோல்களை, திட்டக் கமிஷன் மாற்றியமைக்க மறு பரிசீலனை செய்யப்படுவதாகவும், 4-வது திட்டக் காலத்தில் புதிய முறையில் இதனை மாற்றியமைப்பது பற்றி ஆலோசிக்கப்படுவதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை, மார்ச். 4— அவதியமேற்பட்டாலு, எல்லா மாவட்டங்களின் முக்கிய நகரங்களுக்கும், குழந்தைகள் உணவுக் கட்டுப்பாடு விஸ்தரிக்கப்படும் என்று மாநில உணவு அமைச்சர் வி. ராமையா அறிவித்துள்ளார். ஆனால் சென்னை நகரில் மட்டும் குழந்தைகளை உணவு தொழிற்சாலை யொன்றில் பல லட்சம் பெறுமானமுள்ள உணவு வகை தேக்கிக் கிடப்பதாகவும், பல கடைகளில் 50,000-க்கும் மேற்பட்ட பாட்டில்கள் வீழ்ப்பனையாகவிட்டன யெனவும், மார்ச் மாத கோட்டாவான 30,000 பாட்டில்களைக் கடைக்காரர்கள் டெலிவரி எடுக்கவில்லை யெனவும் தெரிகிறது.

சென்னை, மார்ச். 5— மேற்கு வங்காளத்தில் நடைபெற்ற உணவுக் கிளர்ச்சி வன்முறையில் மாறியதைத் தொடர்ந்து பல நகரங்களில் துப்பாக்கிச் சூறும் தடியடியும் நடைபெற்றன. பல எல். எல். சி-க்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். பல பஸ்களும், கடைகளும் தீக்கிரையாயின. பெரிய அளவுக்குச் சூறையாடல்கள் நடைபெற்றன. ராஜ்ய வ நடவடிக்கைகள் மூலம், கிளர்ச்சியை ஒடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

சென்னை, மார்ச். 5— தனியார் துறையிலிருந்து யாராவது முன்வந்தால் சென்னை மாநிலத்தில் பத்திரிகைக் காசித் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை நடைபெற அரசு உதவி புரிய தயாராக இருப்பதாக அமைச்சர் ஆர். வெங்கட்டராமன் அறிவித்துள்ளார்.

புதுடி, மார்ச். 7— ஒரு தச்சராய் காரணமாக டெலிவரி எடுக்காமல் விட்ட 459 கிமின்ட் முட்டைகளை 6 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஒன்றரைலட்சம் ரூபாய் தண்டிக்கப்பட்டு எடுத்து அதனை ரூ. 100-க்கும் மேலும் கனிக் இலாகா ஏலம் விட்டிருப்பதாகப் பொதுக் கணக்குக் கமிட்டி அறிக்கை சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

புதுடி, மார்ச். 9— உணவுத் தானியக்களங்காய் பிற நாடுகளை நம்பிக்கொண்டிருக்கும் பழக்கம், நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சரிவர செய்கின்றதன் அறிகுறியாகும். இதவே பழக்கமாயிவிட்டால், நாம் தன் விவசாய இழந்தவர்களாகி விடுவோம். காவம் பூறவும் மாற்றார் கையை எதிர்பார்த்திடும் நிலைக்கு நாம் ஆப்பட்டுப் போவோம்" என்று ஜனாதிபதி ராதாகிருஷ்ணன்.

புதுடி, மார்ச். 10— ஓக்கிபா கோரிக்கைக் கிளங்கி "பஞ்சாபி கபா" ஏற்படுத்தக் காங்கிரஸ் கமிட்டி ஒப்புதல் அளித்துவிட்டது.

வரப்பட்டாகி விட்டது. மக்களை உணர்த்தி! உறங்கி! ஊராளர்கள் இருக்கிறேன், அது பற்றிய கவலையைவிட்டு! என்ற கட்டுக்குள் அடைக்கப்பட்டாகி விட்டது. ராணுவம் ஒன்ற மட்டும் தானே தலையாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது! அதையும் அடக்கிட முன்னதார்! தனக்குப் பிடிக்காத ராணுவத் தளபதிகளை நீக்கி! தானே முதல் தளபதி என்பதை மரபு ஆக்கி! இனி? இனி! உலகைக் கவனிப்போம்! என்று தான் உலா கிளம்பினார், இனியும் விட்டுவைக்கக் கூடாது என்று ராணுவம் முட்சி நடத்தி, மிக்ருமாவை நீக்கி விட்டது.

எங்கோ ஒரு நாட்டிலே நடைபெற்ற பயங்கர நிகழ்ச்சி என்ற அளவிலும் முறையிலும் இதனை நோக்கிலும் முழுப் பயன் கிடைக்காது.

‘ஒரே கட்சி’ சர்வாதிகாரம் என்னென்ன விபரீதங்களை ஏற்படுத்தும் என்ற பாதமும்,

மக்களின் மனக்குமுறல் கவனிக்கப்படா விட்டால் பயங்கரமான விளைவுகள் எதிர்பாராத பேரத்தில் வெடித்துக் கிளம்பிவிடக் கூடும் என்ற பாதத்தையும்,

இயல்பு நல்லது, நோக்கம் கூட நல்லது என்றாலும், முறையிலே ஒரு கனியும் மக்களை மதித்திடும் பண்பும் இல்லையென்றால், ஆட்சி அருவெறுக்கத்தக்கதாகி விடும் என்ற பாதத்தையும்,

எல்லாம் எனக்கு மேலே தெரியும் என்ற இறுமாப்பின, மன்னன்-மீமான் என்மவர் மேலமலர், அரசாள முளையும் எவருளே கொள்ளக்கூடாது மக்கள் அந்த ஆணவத்தை நெடுங்காலத்துக்குத் தாங்கிக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற பாதத்தையும்,

உள்நாட்டிலே மக்களை ஆட்க்கி ஒடுக்கி வைத்து விட்டு, ‘உலகப் புகழ்’ தேடிச் செல்வது, ஆபத்தை விடிக் கொடுத்து வாய்க்குவதாக முடியும் என்ற பாதத்தையும் பொறுத்த வேண்டும் இந்த சிக்குச்சியை மூலம்,

மாற்றத்தக்கது ஆட்சி, நீக்கத்தக்கவர்கள் ஆளவந்தோர், தீர்ப்பளிக்கத்தக்கவர்கள் மக்கள் என்ற இலக்கணத்தின் அடிப்படையில் அடைக்கப்படாத அரசகன், அடித்தளம் அற்ற கட்டிடம் போலும், மக்களின் கோயம் எனும் கடும் காற்று வீசும்போது சரிந்து விழுந்துபோகும்.

மக்கள் தமது மனதிலே பட்ட குறையை எடுத்துக் கூறும்போது, பொறுமையுடன் கேட்டுக் கொள்ளவும், பேரறுப்புணர்ச்சியுடன் பரிசாரம் தேடித் தந்திடவும், கனிவுடன் விளக்கமளித்திடவும் முன்வந்திடும் ஆட்சி அருளெனத் தழைத்திடும்.

இந்த கல்ல இயல்பு ‘ஒரே கட்சி’ என்ற அரசியல் அமைப்பிலே வளராது, வாழாது, அதுபோலவே ஒப்புக்கு ஜனநாயகத்தை வைத்துக்கொண்டு எதற்குக் கட்சிகளை அலட்சியப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் போலி ஜனநாயக அமைப்பிலேயும் வளராது, வாழாதிடாது.

இப்போது—கவிழ்த்தான பிறகு—குறையைக் கொட்டிக்காட்டுகிறார்கள், கனா நாட்டு ஆட்சியிலே மிக்ருமாவால் ஏற்பட்டுவிட்ட குறையை,

மிக்ருமாவில் ஆட்சிப்படி இருந்தபோது, வாழ் திறந்திட முடியவில்லை, இப்போது தடுத்திட அவர் இல்லை, ஆகவே எத்தனைத் தொலைகளை இதற்கு ஆண்டுகளாகத் தாங்கிக் கொண்டோம் தெரியுமா என்று ‘கதை கதை’யாகக் கூறுகிறார்கள் கண்டனத்தைப் பொழிகிறார்கள்.

1958 ம் ஆண்டு கரு விடுதலை பெற்றபோது, இருந்த 'இருப்.' 2000 இலட்சம் பவுன்கள்; இப்போது கரு, கட்டுகளியாக இருக்கிறது. யாரால்? நிக்ருமா வினால்? ஏன்? எவருடைய யோசனையையும் ஏற்க மறுத்து. தன்னிச்சையாகச் செயலாற்றி நாட்டுப் பொருளாதார யந்திரத்தையே பாழாக்கி விட்டதால். இப்படிப்பட்ட நிக்ருமாவின் ஆட்சி தொலைந்தாலே வேண்டும்!—என்று கேட்கிறார்கள் விவரமறிந்தோர்; ஆம் என்கிறார்கள் உண்மை நிலைமையை உணர்ந்தோர்.

கரு நாட்டுக்கார இதழாசிரியர் ஒருவர் நிக்ருமாவின் ஆடம்பரச் செலவு பற்றிய ஒரு கணக்கு விவரம் கொடுக்கிறார், இப்போது!

பதிலுருவது நூற்றாண்டு 'சக்ரவர்த்தி' போல, கோலங்க வாழ்க்கையிலே மழுமிக்கி கிடந்தார் நாட்டிலே வறுமையைப் படர வைத்துவிட்டு என்று அவர் குற்றம் சாட்டுகிறார்.

ஆண்டொன்றுக்கு அதிபர் நிக்ருமாவுக்கு 54,400 பவுன் சம்பளமாம்! கரு குடியாட்சித் தலைவர் என்பதற்காக 12000 பவுன்; கரு பிரதம மந்திரியாக இருந்த வகையில் பென்ஷன் 2400 பவுன்; குடும்பப் பராமரிப்பு செலவுக்காக 6000 பவுன், சுற்றுப்பயணத்துக்காக 34,000 பவுன்; மொத்தத்தில் 54,400 பவுன்!

சுற்றுப்பயணச் செலவான 34,000 பவுன், அவர் சுற்றுப்பயணம் செய்ததாலும், செய்பவரிடாலும், தரப்பட்டாகவேண்டும்.

ஐத்து அரண்மனைகளாம் நிக்ருமாவுக்கு.

கருவை வெளிநாடு ஆட்சியிலிருந்து விடுவித்ததே தவிர, நிக்ருமா தமக்கு, ஆலாசனை கரு வெளி நாட்டுக்காரர் பதினாறு பேர்களை உட்கார் வைத்திருக்கிறார்கள் ஆட்சி நடத்திவந்தாராம்! உள்நாட்டுக் காரர்கள்? கரு நாட்டிலே பவர்திறமை மிக்கவர்கள், சுயமாதாட்சி சிந்தித்தவர்கள், தெரிந்தவர்கள், தவறு பேரிடம் எடுத்துக் கூறின துணிவு பெற்றவர்கள்—சிறையிலே! ஆட்சிக்கு எதிராக நடக்கிறார்கள், சதி செய்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு.

மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் நாளுக்குநாள் தேய்ந்துகொண்டிருக்கிறது; நாட்டு வருமானம் போதுமான அளவு வளரவில்லை என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது; இப்போது.

கரு நாட்டை இந்தச் சீர்குலைவில் வைத்துக் கொண்டு நிக்ருமா ஆப்பிரிக்காவின் மற்றைய நாடுகளுக்கு விடுதலையும் புதுவாழ்வும் காணத் துடித்தார்; இதற்காகப் பணியாற்றும் ஆப்பிரிக்க நாடுகள் ஏற்றமைக் கழகம் நடத்த முனைந்த மாகாட்டுக்காக என்று கடலில் சிக்கிக்கிடந்த கரு நாட்டில் பலப்பல இலட்சம் பவுன் செலவிலே ஒரு அரண்மனை அமைத்தார்கள்!

களாகவாக மேலும் பலப்பல குற்றம் சாட்டுகள் வெளியிடப்பட்டக்கூடும்.

கரு நாட்டுப் பொருளாதாரம் கொக்கோ ஏற்றுமதியைத்தான் பெரிதும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. நிக்ருமா ஆட்சியில் கொக்கோ பயிரிடப்படும் இடம் அதிகமாக ஆக்கப்பட்டது; ஆனால் கொக்கோவுக்கு உலகச் சந்தையில் இருந்துவந்த விலை சரிந்து விட்டதால், கரு நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் சீர்குலைவு ஏற்பட்டுவிட்டது; கொக்கோ பயிரையே நம்பி வாரும் கரு மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டனர்.

இந்த வாரம்

வெளிநாட்டில்...



வாஷிங்டன், மார்ச். 4.—தென் வியட்நாமில் யு. எஸ். துருப்புகள் எண்ணிக்கை 2,15,000 பேராக உயர்த்தப்பட்டுள்ளதாக யு. எஸ். பாதுகாப்பு அமைச்சர் மக்னமாரா அறிவித்துள்ளார். தேவைப்பட்டால், ஜூலைக்குள் மேலும் 21 படைகளை அனுப்ப முடியும் என்றும் தெரிவித்துள்ளார்.

அபிஜ்ஜன், மார்ச். 5.—பதவி இழந்த கரு அதிபர் நெக்ருமாவுக்குத் தன் பதவியை விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதாக கிளி அதிபர் செக்ரூரே வானொலி மூலம் அறிவித்தார். அதனுடன் அவரே, கிளிவின் ஜனநாயகக் கட்சிச் செயலாளராகவும் இருப்பார் எனவும் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் உள்நாட்டு அரசியல் சட்டப்படி இம்மாற்றம் நிகழ முடியுமா என்று அரசியல் பார்வையாளர்கள் ஐயுறுகிறார்கள்.

கொழும்பு, மார்ச். 6.—சில வன்முறைச் செயல்களுக்கு சதித்திட்டம் வகுத்ததாகவும், சதியில் தொடர்புக்கொண்டதாகவும் ராணுவ அதிகாரிகள், உயர்தர அதிகாரிகள் 51 பேர்களுக்கு செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இது தொடர்பாக மேலும் பலர் கைது செய்யப் பட்டாலென்றும், இந்த வழுக்கையின்போது இலங்கைப் பிரதமர் சேனநாயகர், பேச்சுவார்த்தைகளுக்காக வாஷிங்டனில் தங்கி இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

டோக்கியோ, மார்ச். 6.—ஜப்பானில் கோரமான இரண்டு விமான விபத்துக்கள் அடுத்தடுத்து ஏற்பட்டன. முதல் நாள் விபத்தில் 61 பேர் கொல்லப்பட்டதாகவும் ஒன்பதின்மர் மட்டுமே உயிர் பிழைத்ததாகவும், மற்றொன்று விபத்தில் மொத்தம் மிமானிகள் உட்பட 124 பேர் பலியானதாகவும் தெரிகிறது. முதல் விபத்து ஏற்பட்ட 18 மணி நேரத்திலே இரண்டாவது விபத்து ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

லண்டன், மார்ச். 7.—தன் தந்தை வேலைபைத் தொடங்கிய பிரிட்டன் கன்சர்வேடிவ் கட்சி, தேர்தல் அறிக்கையில், விஸுவாசி உயர்வு, பொருளாதாரச் சீர்திரு, உள்நாட்டு விவகாரம் முதலானவைகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்திருப்பதன், ஆண்டொன்றுக்கு 5,00,000 வீடுகள் கட்டும் திட்டம் ஒன்றையும் அறிவித்துள்ளதாம்!

டாக்டர், மார்ச். 9.—இந்தியாவுடன் போர் ஏற்பட எவை எவை காரணமாயிருந்தனவோ, அந்த அடிப்படையின் இன்னும் அப்படியேதான் இருக்கின்றன; அந்த அடிப்படையில் விவகாரம் தீர்க்கப்படவேண்டும், இரு நாட்டுக்கும் நிரந்தர சமாதானம் ஏற்படுவது சாத்தியமல்ல என்றார் அதிபர் அய்யங்கார்.

எதிர்க்கட்சிகள் அனுமதிக்கப்பட்டு, உயிரூட்ட முள்ள ஜனநாயகம் நடைபெற்றிருக்குமானால், இந்தக் குறைகள் ஒவ்வொன்றும் தலாகாட்டும்போதே, கண்டனம் பிறந்திருக்கும், எச்சரிக்கை கிளம்பியிருக்கும், பொதுமக்களின் எதிர்ப்பு தோன்றியிருக்கும், நிலைமையை அரசு உணர்ந்திருக்கும், கேடு தவிர்க்கப் பட்டிருந்திருக்கும்.

ஆனால் அதற்குத்தான் நிக்ருமா வழிவகை வில்லையே! ஒரேகட்சி அல்லவா! ஆகவேதான் கலம் கவிழும்போதுதான் வெளியே எடுத்துக்கூற முடிந்திருக்கிறது நிலைமையை.

ஜனநாயகம், கேடு தடுக்கப்பட வழிகாட்டுகிறது, சர்வாதிகாரம், பயங்கரமான இரத்தக் களரிக்குத்தான் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறது.

ஜனநாயகத்தில், தவறுசெய்யும் ஆளவந்தார்கள் பதவி இழந்திருவர்; சர்வாதிகாரத்தில் தவறு செய்யும் ஆளவந்தார், வீரட்டப்படுவார், சுட்டுக் கொல்லப் படுவார்.

எனவே, ஜனநாயக முறை ஆளப்படுவார்களுக்கும் நல்லது, ஆளப்படுபவர்களுக்கும் நல்லது.

ஆனால் புதிதாக விடுதலை பெற்றுள்ள ஆப்பிரிக்க நாடுகள் பலவும், ஒரு கட்சி ஆட்சிமுறையைத்தான் மேற்கொண்டுள்ளன; அதன் விளைவாகவே, அடுத்த தடுத்து பல புரட்சிகள், ஆட்சி கவிழ்க்கப்படும் அதிர்ச்சிகள், ஆளவந்தார்கள் அழிக்கப்படும் பயம்

கரங்கள் நடந்தபடி உள்ளன. இவைகள், ஜனநாயக முறையினைப் பாழ்படுத்தி வகப்பார்களுக்கும், 'பேரணி' யாக்கி வருபவர்களுக்கும், நிலைமை காரணமாக நினைப்பிலே ஆணவத்தைப் புத்திக்கொண்டுள்ளவர்களுக்கும் ஒரு பாடமாக இருக்கவேண்டும்.

திட்டம் காண்பீ! அனை பாரீ! ஆலைகளைப் பாரீ! அலங்கார யானைகளைப் பாரீ! என்று கூறி மக்களை மயக்கிவிட்ட முடியாது என்பதற்கும் கனா நிகழ்ச்சி ஒரு சான்றளிக்கிறது.

நிக்ருமா, தனக்கு ஒரு நிலையான புகழும், கனா நாட்டுக்கு வரமும் தரத்தக்கதான வோல்ட்டா நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தை அமைத்தளித்தார். பாசனம் மட்டுமின்றி, மின்சார உற்பத்திக்கும் ஏற்றது இந்தத் திட்டம். தொழில் நடத்தும் அமைப்புகளுக்கு (அன்றைய ருடைய அமைப்பு) வோல்ட்டா திட்டத்திலிருந்து மின்சாரம் விற்பதன் மூலம் நல்ல வருவாய் கிடைக்கவும் வழி கிடைக்கிறது.

என்றாலும், மற்றத் துறைகளிலே மூண்டுவிட்ட கேடுகளும், ஊழலும் ஊதாரிச் செலவும், எல்லா வற்றையும் விட அகம்பாவப் போக்கும் சர்வாதிகார முறையும், வோல்ட்டா திட்டம் பற்றி எழக்கூடிய மகிழ்ச்சியைக் கூட மங்கச் செய்து விடுகிறது.

அதபோலவே, பிற நாட்டுத் தலைவர்களின் சேம், மேதாப்பு, தோழமையும், அவர்கள் குட்டும் புகழாரம் ஆகியவற்றினைக் கொண்டு, உள்ளே புரையோடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு ஆட்சியை நிலை நிறுத்த முடியாது என்பதற்கும் கனா ஒரு எடுத்துக் காட்டு.

சீனா எனது நண்பன், ரஷியா எனது தோழன், எகிப்து எனது நேசன், என்று பட்டியல் காட்டினார் நிக்ருமா! சொந்த நாட்டு மக்களின் களிப்பைப் பெறு முடியாமல், பெறுவதற்கு ஏற்ற முறையில் ஆட்சி நடத்தாமல், பிற நாடுகளிலே 'நற்சான்று இதழ்' பெறுவதிலே என்ன பலன் கிடைத்திருக்கிறது?

தனி மனிதர் ஒருவருடைய புகழ், அவருடைய ஆட்சியின் அலங்கோலத்தை மூடி மறைத்திட உதவாது என்பதற்கும் கனா நிகழ்ச்சி சான்றளிக்கிறது.

உலகப் புகழ் நிக்ருமாவுக்கு! அவருடைய ஆட்சியைக் கவிழ்த்து, புது ஆட்சியை நடத்த முன்வந்திருப்பவர்களின் பெயர் இன்னும் பழக்கத்திற்கே வரவில்லை, என்றாலும், அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும், பிரான்சும், நிக்ருமா உலகப் புகழ் பெற்றவர்—ஆகவே அவர் இல்லாத ஆட்சியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று கூறிவிடவில்லை; புதிய ஆட்சியைச் சட்ட சம்மதம் பெற்ற ஆட்சி என்று ஏற்றுக்கொண்டு விட்டுள்ளன.

பிரிட்டனுடைய போக்கே இதுதானே! அமெரிக்காவுடைய போக்கும் இதுதானே! என்றும் கண்டித்து விடுவதற்கும் இல்லை, இந்தியப் பேரரசும் புதிய கனா சர்க்காரை அதிகார பூர்வமான சர்க்கார் என்று ஏற்றுக்கொண்டாதி விட்டது.

எந்த நாட்டை விடுவித்தாலோ, எந்த நாட்டிலே பாதம் பட்டால் மன்னும் மனம்பெறும் என்று கருதப்பட்டதோ, அந்த சொந்த நாட்டிலே இனி நிக்ருமா நுழைய வேண்டுமானால், பெரியதோர் படை யின் துணை வேண்டும். அந்த நிலை ஒரே கட்சி ஆட்சியின் விளைவு.

தமிழ் நாட்டில் தனிச் சிறப்புடன் விளங்குவது

ஜெயா பார்மஸி ஆயுர்வேத வைத்தியசாலை H. O. பெரியகுளம்

எங்கனது பார்மஸியில் உற்பத்தியாகும்
ஆஸவங்கனும் அரிஷ்டங்களும்
விற்பனை செய்ய ஏஜண்டுகள் தேவை.
போதுமான கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

N. B:—எங்கள் பார்மஸி சர்க்காரால்
(Recognised by Central Board of
Indigenous Medicine Madras.)
அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்பதை
குபாசப்படுத்த விரும்புகிறோம்.

திண்டுக்கல் ரோடில் தொடர்புகொள்:

உரிமையாளர்: J. M. ராஜன்

ஜெயா பார்மஸி

6, நேருஜிகார், மதுரைரோடு, திண்டுக்கல்.

PHONE: 348, 348-A, 438

இதனை இன்னமும் உணராமல்,

செனிகால்

காம்பியா

மவுரிடானியா

மாலி

சியாரா லியோன்

ஸெரிப்பா

அய்வரி கோஸ்ட்

டோகோ

தைஜர்

சாட்

காமிருன்

காபன்

காங்கோ

ருவாண்டா

டான்சுனியா

கெனியா

மாலினி

ஜாம்பியா

மலாக்கி

ஆகிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் 'ஒரே கட்சி' ஆட்சி முறையைப் புகுத்தி வைத்துள்ளனர்.

உகந்தாவில் 'சர்வாதிகாரம்' துவங்கப்பட்டு விடபெற்றிருக்கிறது.

விடுதலை பெற்ற வேறு பல ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் ஒப்புக்கு எதிர்க் கட்சிகள் உள்ளன; உண்மையில் சர்வாதிகாரம் நடந்து வருகிறது.

இந்த நிலை கண்டனம் மிக்கமிகுப்தி அடைந்து சீனத்து சோ-இன்-ஸிம் ஆப்பிரிக்காவுக்கு ஆவர்த்துடன் பலமுறை பயணம் மேற்கொண்டார்.

அவர் கரம்பட்ட இடங்களிலே ஒன்று கனா!!

விடுதலை பெற்ற நாடுகள் உண்மையான ஜனநாயகத்தை மேற்கொண்டாலெழிய வாழ்வில் வளம் இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்வதற்கும், விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டவர்கள் என்ற வீரரு ஒன்றே போதும் எத்தனை அலங்கோலமான ஆட்சியையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கலாம் என்ற நினைப்பு எத்தனை விபரீதத்தை, ஆபத்தை மூட்டிவிடும் என்பதையும் கனா காட்டுகிறது.

முப்பத்திரண்டு வயதுள்ள ஒரு மாது 'நீதிபதியாக' அமர்ந்து முக்கள் வழக்கு மன்றம் நடத்தி, கனா நாட்டு அதிபராக இருந்த நிக்ருமா செய்த குற்றங்களை விசாரித்து, அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்தாராம்!

வேடிக்கைக்காக நடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி, ஆனால் நிக்ருமா சிக்கிலும், புதிய சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் என்பதனை விளக்கிட உதவுகிறது.

ஆனால் மரண தண்டனைகூட பரவாயில்லை என்று சொல்லலாம்; எந்த மக்கள் வாழ்த்தி வருவேற்றார்களோ அவர்களுடைய வெறுப்பினால், அரசியல் ஆணவம் கொண்டதால் பெற்று, ஆண்ட நாட்டிலிருந்து விரட்டப்பட்டு, ஆட்சி பறிக்கப்பட்டு, 'அன்றொரு நாள்' பற்றி எண்ணி ஏங்கி ஏங்கி மனம் சின்ன பின்னமாகி மும் கொடுமை, மரண தண்டனையைவிட மோசமானது.

யாருக்காக ஐயா இது?

முன்று திட்டங்கள் முற்றுப் பெற்ற பின்னரும்--

உணவில்லை,
உடையில்லை,
உறையுள் இல்லை,
வேலை இல்லை,
உற்பத்திப் பெருக்கவில்லை,
எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை,
வெளியார் உதவி போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை,

தொழில் வளரவில்லை,
வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை,
கல்வி வசதி பெருக்கவில்லை,
மின்சார வெட்டை நீக்க முடியவில்லை,
ஆனால்,

"டெலிவிஷன்" கொண்டுவரப் போகிறார்களாம் பரவலாக!..

யாருக்காக ஐயா இது?

நாட்டை விடுவித்தவர் என்ற காரணத்துக்காக மக்கள் பாசம் காட்டுகின்றனர்; அது மக்களின் நல்லியல்புக்கு எடுத்துக் காட்டு. ஆனால் பாசம் கொண்ட மக்களை, இனி இவர்களை என்ன செய்யுதாம் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று ஆட்சியிலுள்ளோன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான்.

நாட்டை விடுவித்த நமக்கு எதிராகவா ஒரு புரட்சி நடத்திட முடியும்; நம்மையா ஆட்சியிலிருந்து விரட்டிப் பிடிக்க முடியும் என்று நம்பிக் கிடந்தார் கனா அதிபர்.

அவர் 'ஒரு கட்சி' சர்வாதிகாரம் செய்திட முடியாமல் உண்மையான ஜனநாயக ஆட்சியை நடத்தியிருப்பின் இந்தக் 'கதி' ஏற்பட்டிருந்திருக்காது.

பாசம் கொண்ட மக்களை ஏதுமறியாதவர்கள், எதையும் செய்ய இயலாதவர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டு சர்வாதிகாரம் செய்தார் நிக்ருமா. படைத் தலைவர்களோ, படைமையக் காட்டி அவருடைய ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட்டனர். 'தன்வினை தன்னைச் சுழை' ஓட்டப்படம் வீட்டைச் சுழை! என்ற பட்டியல்த்திகள் பற்றிய கதைப்பின் நினைவுதான் பலருக்கும் வரும்—கனா அதிபரின் வீழ்ச்சி பற்றி அறியும்போது.

ஒரு நாட்டை விடுவித்த பெருமை நிக்ருமாவுக்கு. அது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க புகழ், ஜயமில்லை ஆனால் அந்தப்புகழேவா மக்களுக்குவாழ்வு அளித்து விடும், பசி பசி என்று துடிப்பவனிடம், பசிபோக்கிக் கொள்ள வழி தந்திடாமல் தனித்தனி முக்கனி பிழிந்து விடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டி சர்க்கரையும் கற்கண்டுகள் போடியும் மிகத் துணி என்ற பாடலை இனிமையாகப் பாடிக்காட்டினால், பற்றுவான், போதும்! போதும்! பசி தீர்ந்து விட்டது என்று கூறுவான்! நிக்ருமா மட்டுமல்ல தமது நாட்டுக்கு விடுதலை பெற்றுத்தந்தவர் என்ற வீரரு பெற்றவர்களில் மிகப் பலர் இது போலவே நடந்து கொள்கிறார்கள்.

அதற்குக் காரணம், விடுதலை வீரன், என்ற வீரரு இவர் பெற எத்தனை எத்தனை மக்கள் தமது இன்னுயிரையும் சாத்துள்ளனர், இன்னல் முடிபுகளைக் கண்டுள்ளனர் என்பதனை மறந்து விடுவதும், கணக்கெடுக்கத் தவறிவிட்டதுமேயாகும்.

விளக்கிலே காணப்படும் ஒளிக்கு, அதிலே ஊற்றும் பட்டுள்ள எண்ணெய்தான் ஒவ்வொன்றும் தன்னையே தானே அறிபயனித்திருக்கிறது, திரியின் ஒவ்வொரு இழையும் தன்னையே தானே தந்துவிட்டிருக்கிறது, இவற்றின் மொத்த விஸேப, ஒளி!

ஒரு நாட்டு விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டு வெற்றி பெற்றவர் என்ற 'விரது' ஒருவருக்கோ, ஒரு சிலருக்கோ கிடைப்பதற்காக அந்த நாட்டில் 'ஊர் பேர்' தெரியாத எண்ணற்றவர்கள் உழைத்து உருக்கூலித்து போயுள்ளனர். அவர்களின் தியாகத்தின் விளைவின் காரணமாகவே, நாடு விடுதலை பெற்றிருக்கிறது என்ற உண்மையை உணர்ந்தபின், எத்தனைப் பெரிய விடுதலை வீரனுக்கும் ஓர் அடக்க உணர்ச்சி ஏற்படும். அந்த அடக்கம் அவனுடைய ஆற்றலைப் பன்மடங்கு அதிகமாக்கிவிடும். அவனது பெருமையைப் பன்மடங்கு உயர்த்திவிடும்.

ஆனால் இந்த இயல்பு பலருக்கு எளிதாக இருப்பதில்லை, உச்சி செல்லச் செல்ல ஒரு மாயமயக்கம் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

எல்லாம் நானே! எதற்கும் நானே! நான் மட்டுமே! என்ற எண்ணமே தலக்கேறி விடுகிறது. அப்போது அவர்கள் தம்மையும் அறியாமல் 'கொடுங்கோலர்' ஆகிவிடுகின்றனர்.

அப்படிப்பட்ட கொடுங்கோன்மை ஏற்பட்டுவிடுமானால், விடுவிக்கப்பட்ட மக்கள் மீண்டும் அடிமைகளாக்கப்பட்டுப் போவர். ஒரு சகமை கிழே தள்ளப்பட்டு புதுச்சகமை தலைமீது ஏற்றப்பட்டுவிடும் நிலை! தலைவலி போய் திருருவலி வந்தது என்பார்களே அந்த நிலை.

மக்கள் உரிமையும் நலனும் பெற்று வாழ்ந்திடவே விடுதலை பெறுகின்றனர்; அந்த நோக்கம் நிறைவேண்டுமானால், மக்கள் மனதில் தமது கருத்தினைக் கேட்டுநின்று கொண்டுதான் ஆட்சி நடத்தப்படுகிறது என்ற உணர்வு எழவேண்டும்; அந்த உணர்வு உண்மையான ஜனநாயகத்திலேதான் பெறமுடியும். அந்த உணர்வை அழித்திட்டார், ஆகவே அவருடைய முன்னாள் 'புகழ்'கூட அவருக்குத் தனை நிற்க முடியவில்லை.

அவராகிலும் உள்எய்பு விடுதலைக்காகப் பணி யாற்றியவர், பெருமைக்கு உரியவர், மக்களிடம் மாரத்தியக் கூறமுடியும் 'நான் உங்களுக்காகப் பாடுபட்டவன் அல்லவா' என்று. இங்கு பார்க்கிறோமே, விடுதலைக்காகச் சிறு விரலையும் அசைக்காத போர்வழிகள் எல்லாம்கூட, அந்த முகாமில் நுழைந்து இடம் பிடித்துக்கொண்டதாலேயே, எக்காளம் கைப்பிடித்த உரிமை தம்மக்குக் கிடைத்துவிட்டிருப்பதாக நினைத்துக் கொள்வதை.

வியர்வை பொழியப் பாடுபட்டேன் என்று விலாப் புலடக்கத் தின்றவன், சாப்பிடும்போது ஏற்பட்ட அலுப்புக் காரணமாகச் சிந்திய வியர்வையைக் காட்டினால் "ஆம்பா!" வியர்வை கொட்டக் கொட்டத்தான் பாடுபட்டிருக்கிறார் என்று ஏமாளின்னறி வேறு யார் ஒப்புக்கொள்வார்கள். கடுமையான வேலை முடிந்து விழா நடந்து விருந்துண்ணும்போது பந்தியிலே இடம் பிடித்துக் கொண்டதாகவேல்லாம் இங்கே 'விரதர்' பேசும்போது, உள்எய்புயே கெடுப்பாற்றில் நீந்தி வெளிவந்த நிக்ருமா, பெருமை பேசிக் கொள்ளக் கூடாதா? உரிமை உண்டு. ஆனால் அதையே காரணமாகக் காட்டி, கொடுங்கோலாட்சி செய்திபுன்? நாடு

ஒப்புக்கொள்ளாது என்பதனைக் காட்டுகிறது கல நிகழ்ச்சி.

வெள்ளை மாளிகையில் என்ற தலைப்பில் நான் தந்து வந்த தொடர் கட்டுரையையும் இந்தக்கிழமை நிறுத்திவைத்து, கல பற்றி எழுதியதற்குக் காரணம், இந்த நிக்ருமா தன் ஆற்றலால் கல நாட்டை மட்டுமல்ல, கருப்பர் இனம் முழுவதையும் விடுவிக்க வந்தவர் என்ற விரது பெற்றவர், என்னுடைய நிதானம் இழந்ததால், மக்களை மதிக்க மறுத்ததால் கவிழ்ந்து விட்டார் என்பது, ஆட்சி எவ்விதம் இருந்தால் மக்களின் நிலையான ஆதரவைப் பெற்றிடும் என்ற பொதுவான பாடத்தை, வெள்ளை மாளிகையில் என்ற தொடர் கட்டுரையுடன் இணைத்துப் படித்துக் கொள்வது பயனளிக்கும் என்பதால்.

அது மட்டுமின்றி, நான் எழுதிக்கொண்டு வந்த தொடர் கட்டுரையிலும் நிக்ருமா தொடர்பு கொள் கிறார். எங்கனம் என்பதை அடுத்த கிழமை தந்திடும் வெள்ளை மாளிகை பற்றிய தொடர் கட்டுரையில் காணலாம்.

அண்ணன்,

சிவசுந்தரம்

ஜனநாயக அயர்வெத வைத்துயாசானு

JAYS

உரிமைபாளர்

M. அய்யர் பாட்சா

மதமல்ல சட்டம் சோல் ஏகன்.

54, சோலைமொலிவோடு, திருநெல்வேலி.

ஏறுநி இல்லாத ஊர்களுக்கு ஏறுநி தேவை!

எங்களிடம் கோட்டாடானிக் (பேட்டன் டானிக்) தசுலாஷ்டம், பிரசாதிக்கதா, பாய்முகம், கதா மிகும், கதலிக்கப்பம், செவளப்பிரகாசம், ரதிரமன், ஆனத்துமா, ஆயம், ப. டி. நிலைக்குத் திறந்த சேவிகள்

'கருங்குரங்கு நஸாபனம்'

மற்றும்

'மதுகாசவம்'

• ருதவிய ஆய்வித மருத்துகும் கிடைக்கும்.

ஏறுநிக்கு நல்ல கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

பாண்டியன் கிகேமன்

பதினாந்தாம் பகுதி

அஞ்சாதி! அயராதி!!

‘வணக்கம் அரசே!’

‘வருக படைத் தலைவரே! இப்படி உட்காருங்கள்!’

குலசேகரன் கட்டிலை விட்டு நுந் வந்து, ஆளவந்தார் அமர்ந்திருந்த ஆசனத்திற்கு எதிரே இருந்த உயர்ந்த ஆசனத்தில் உட்கார்ந்தான்.

‘ஒற்றர்கள் என்ன செய்து கொண்டுவிட்டிருக்கிறார்கள்?’

‘மதுரை மன்னன் பரக்கிரம பாண்டியன், இலங்கை அரசன் பராக்கிரமபாகுவின் உதவியை நாடிருக்கிறான்! அந்த இலங்கை அரசனும் படைகள் அனுப்புவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறான்!’

‘அப்படியா?’

‘ஆமாம் அரசே, தாயத்தினராகிய உங்கள் இருவருக்குமிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் இந்தப் போரில், இலங்கை அரசன் ஏன் நுகழுகிறான் என்பதற்கான காரணம் தங்களுக்குத் தெரிகிறதா?’

‘அதைத்தான் நானும் யோசிக்கிறேன் பரக்கிரமே!’

‘திருவாங்கரை ஆண்டுவிருந்த வீரர்விளாமின், முன்பு இலங்கை அரசன் பராக்கிரமபாகுவிற்குக் கப்பம் கட்டி வந்தான்! தங்கள் தந்தையார் திருவாங்கரிலிருந்த இலங்கைப் படையைத் தூத்தியப்பத்து விட்டு, அந்த வீரர்விளாமின்தோற்கடித்து, அவனைத் தமக்குத் திறை செலுத்தும்படிச் செய்தார்! அந்தப் பழைய வஞ்சத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, பழிவாங்கும் எண்ணத்தோடு, இப்பொழுது அவன் நமது எதிரிக்கு உதவி செய்ய வருகிறான்!’

‘வாட்டும்! ஒரே பெயருடைய அந்த இரு கயவர்களும், ஒரே

நேரத்தில் அழிவதுதான் கல்லது!’

‘அரசே! இலங்கைப் படையும் வந்துவிட்டால், அதன் பிறகு அந்த மதுரைமன்னன் வெல்வதில் சிறிது சிரமம் ஏற்படலாம்! இலங்கைப் படை வரும் வரைக்கும், ஏதாவது குழப்பம் விளைவித்து, எப்படியாவது கொஞ்சம் நாட்களை ஒட்டவேண்டுமே என்ற எண்ணத்தில்தான், அவன் நமது அரசியாரையும் சிறை பிடித்திருக்கிறான்! அவன் எண்ணம் எதேருதபடி, நாளைக் காலை நமது படைகள் மதுரையை கோக்கிச் செல்லவேண்டும்! சிங்களப் படை வருவதற்கு முன்னமே, பராக்கிரம பாண்டியன் நகர் இழந்து, நாடு இழந்து, சிறப்பிழந்து சிறையில் கைதியாக வாடவேண்டுமே!’

‘படைத் தலைவரே, அதுதான் சரியான யோசனை என்று எனக்கும் தோன்றுகிறது!’

தேஜி இரதமணன்

மறுநாள் காலை, திருநெல்வெலியைவிட்டு குலசேகரனின் படைகள் வடக்கு நோக்கிச் சென்றன.

யானை, குதிரை, மறவர் படைகளோடு, கொடி கட்டிய தேரிலே குலசேகரன், கொன்ற குவிப்பேன் எதிரிகளை என்ற கோபக் கொக்கிரப்போடு வருகிறான் என்ற செய்தி பராக்கிரம பாண்டியனுக்கு எட்டி விட்டது!

‘என் பூகம் தவறிவிட்டதே! இலங்கைப் படைகள் வருவதற்கு முன்னரே, வந்துவிடும்போலிருக்கிறதே ஆபத்து! பொய் ஒலை அனுப்பினேன்! அதை நம்பி கொங்கு நாட்டிற்கு அரசி காஞ்சனமாதையை அனுப்பிவைத்தான்! வழியிலேயே அவனைச் சிறைப்பிடித்தேன்! அந்தச் செய்தியை அவனுக்குச் சென்ற கூறும்படி, அவனது வீரனையே அனுப்பிவைத்தேன் — மொட்டை

யடித்து! அதைக் கேட்டதும் மனம் உடைந்து, ஒருவேளை மண்டியிட்டாலும் இடுவான் என்று எதிர்பார்த்தேன்! மண்டியிடாவிட்டாலும் அந்தக் குழப்பத்திலும் கவலையிலும் என்ன செய்வதென்று புரியாமல், சில நாட்கள் திகைத்துவிடுவான் என்று நம்பினேன்! மண்டியிட்டால் போரின்றி வெற்றி — மண்டியிடாவிட்டால், இலங்கைப் படைகளோடு திருநெல்வெலியைத் தாக்கி, வெற்றிக்கொடி நாட்டுவது — என்னுடைய இந்த எண்ணத்தில் மண் விழுந்து விட்டதே! அவன் படைகள் மதுரையை நோக்கிச் சீறிப் பாய்ந்து வருகின்றனவே — இப்பொழுது என்ன செய்வது? என் படைவீரர்களின் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களை ஒரே ஒரு நன்னன் கொன்று தள்ளி விட்டான்! அப்படிப்பட்ட நன்னன் கன், குலசேகரன் படையில் எத்தனைப்பேர் இருக்கிறார்களோ?’ இவ்வாறு சிந்தித்து, பராக்கிரமன் அச்சமும் அயர்வும் கொண்டான்.

குலசேகரன் ஏமாற்ற ஏதாவது குதுகிலடக்குமா என்று தீவிரமாக யோசிக்க ஆரம்பித்தான். அந்த இக்கட்டான நேரத்திலே, அவன் மூளையில் எந்த திட்டமும் சரியாக உருவாகவில்லை.

மதுரைபுலின் குலசேகரனின் படைகள் புலுத்து, கோட்டையை வளைத்துக் கொண்டன! தலைபேரகம் அந்த நேரத்தில்தான், பராக்கிரமனுக்குத் திடீரென்று ஒரு யோசனை தோன்றியது!

‘சீவில்லிபுத்தூரையும், அதற்கு வடக்கே உள்ள பகுதிகளையும் உன் தந்தை என்னிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டான், எனக்கு உரிமையான அந்த இடங்களை நீ திருப்பித்தந்தால் உனது அரசி காஞ்சனமாதையை விடுதலை செய்து, உன்னிடம் ஒப்புவிக்கிறேன்! முடியாது அந்த இடங்களைத் தர என்றால், முற்றுகையை நீடிப்பேன் என்று பிடிவாதம் செய்தால், உன் அன்பிற்குரியவனை — ஆசைநாயகியை — நீ பின்மாகத்

தான் காண்பாய்! என்று ஓலை யொன்று எழுதி, அதைத் தாதுவன் மூலமாகக் கொடுத்தனுப்பினான்.

அந்த ஓலையைப் படித்ததும், குலசேகரனின் தோள்கள் துடி துடித்தன. “உன் அன்பிற்குரிய வனா—ஆசனாயகியை—கீ பிணமாகத்தான் காண்பாய்!”—ஓலையில் அந்த இடத்தை அவன் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்தான்.

“சீவில்லிபுத்தூரும் அதன் வட பகுதியும் வேண்டுமாம்! இல்லாவிட்டால், காஞ்சனாவைப் பிணமாகக்கி விடுவானாம்! மண்ணைத் தருகியுயா அல்லது உன் மனத்திற்கிசைத்தவனை இழக்கியுயா என்று பயங்காட்டிப் பார்க்கிறான்! என் இதயத்தின் தூண்டாவினக்கான காஞ்சனா மட்டு மல்ல, செல்வ மகன் விக்ரமன், உற்றார் உறவினர், ஏன் என்னையே பலி கொடுத்தாலும் கொடுப்பேனே அன்றி, பாண்டிய நாட்டு மண் ணிவளை இனி அவனுக்கு ஒரு பிடியும் தரமாட்டேன்! அமைதியான முறையில் கேட்டிருந்தால், எடுத்துக் கொள் என்று சொல்லி விட்டிருப் பேன்! கள்ளத்தனமாகக் காஞ்சனாவைச் சிறையில் அடைத்த பிறகு—என் உத்தம நண்பன் நன்ன னின் கண்ணைப் பிடுங்கி, உயிரைக் குடித்த பிறகு—கேட்கிறான்! காஞ்சனாவை இழக்க நேர்ந்தாலும், நன்ன னைப் பிணமாக்கிய அந்த மாமிசப் பிண்டத்திற்கா விட்டுக் கொடுப்பது? முடியாது! நிச்சயமாக முடியாது!” என்ற தீர்மானத்தோடு, அருகிலிருந்த ஆளவந்தாரை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

“அரசே! பராக்கிரமன் ஈவு இரக்க மற்றவன்! பழி பாவத்திற்கு அஞ்சாதவன்! சொல்லியபடியே! அரசியா நுக்கு ஏதாவது தீங்கு செய்தாலும் செய்துவிடுவான்!”

“அதற்குப் பய ன்து, அதிகாரத் தோடு அவன் கேட்பதைக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்கிறாரா?”

“அவனைப்போல நாமும் ஏன்குது செய்யக் கூடாது? கேட்டபடியேதருவதாக ஒத்துக் கொண்டு, அரசியார் விடுதலையான தும்—தாக்கி அவ

னைத் தவிடு பொடியாக்கினால் என்ன?”

“அத்தகைய கோழை முறையில் விடுவித்தால், காஞ்சனா என்னா ஏறிட்டுப் பார்க்கக்கூடக் கூடவான்! வீரமகன் அவன்! தன்/கணவன் கோழையாவதை ஒரு போதும் அவன் சகிக்கமாட்டான்! போரிட்டே காஞ்சனாவை மீட்கவேண்டும்—அதுதான் வீரம்! அந்தத் தமிழ்ச்சி க்கும், அதுதான் பெருமை!”

“இப்படி வீரம் பேசி, அரசியா நுக்கு ஏதாவது விபரீதம் நேரிட்டு விட்டால்?”

“அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி, என்னை வளந்து தரும் படிச் செய்யாதீர்! என்ன நேர்ந்தாலும் இனி நான் அஞ்சப் போவ தில்லை! நன்னனைப் பலி கொடுத்தோமே, அன்றே காஞ்சனாவையும் இழந்துவிட்டோம் என்று எண்ணிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்!..

படைத்தலைவரே! அவன் கோட்டையை இடிக்கும் படி உத்தா விடுங்கள்! வலிமையுள்ள வர்கள் நாம்! படைபலம் நம்மிடம் அதிகம் இருக்

கிறது—நன்றாகத் தெரிகிறது! இங் தச் சமயத்தை நாம் நழுவவிடக் கூடாது! அவனுக்கு இருக்கும் வலிமை, காஞ்சனாவைச் சிறையில் அடைத்து வைத்திருப்பதுதான்! அதைக் காட்டியே அவன் நம்மை மிரட்டிப் பணியவைக்கப் பார்க்கிறான்! காஞ்சனாவின் உயிருக்கு ஆபத்து என்றால், அவன் பாதங்களில் நாம் சரண்புகுபுவாம் என்று அந்தக் கீழமகன் எதிர்பார்க்கிறான்! அவன் கிண்பைப் பிர்மூலமாக்க வேண்டும்! அவன் அரசை புழுதி மோடாக்க வேண்டும்!...சேர, சோழ நாடுகளுக்கு இணையாகப் பாண்டிய நாடு தலைமிரிந்து நிற்கவேண்டுமே

அன்றி—அது இனியும் இரு துண்டுகளாக—வளம் குன்றி, வலிமை சி த் தி கோயா ளியைப்



போலிருப்பதை, என்னும் சகிக்க முடியாது! சிங்கங்களின் இருப்பிடமாக இருக்கவேண்டுமெய்ன்றி, குள்ளநரிக்கள்ளையிடம் பிணக்காரடாக இறியும் இருக்க ஒப்பேன்! பரந்த பண்டிய அரசின் காவலன் என்று வீண்பெருமக்காகப் போர்க்களம் புக விலை நாம்! பண்டிய நாடு நன்றாகவேண்டும்! எந்தத் துறையிலும் அன்னியருக்கு அடிமையில்லாத எழில் மிக்க பகுத்தறிவுச் சோலையாக, அது விளங்கவேண்டும்! அத்தகைய பண்டியநாட்டை நான் ஆண்டாலும் சரி! அல்லது இந்தப் பரக்கிரமனே ஆண்டாலும் சரி! பண்டிய பொன்னாட்டிற்கு வாழ்வு உண்டா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்யவே, இப்போர் மூன்றுருக்கிறது! இதிலே காஞ்சனுவை இழப்பதா, திரும்பப் பெறுவதா என்பதில் முக்கியம்! பண்டிய நாடு ஒன்றாகிய பண்டைய சிறப்பைப் பெறவேண்டும், வீரத்தின் விளகிலமாக, விவேக்களின் பிறப்பிடமாக அது புகழ் மணக்க வேண்டும்—இதுதான் நம் இலட்சியம்! இந்த இலட்சியத்திற்காக, இப்போர்க்களத்திலேயே நீங்கலும் நாளும் கூடப் பிணங்கலாக விழலாம்! இனி பொறுத்துப் பயனில்லை! படைத்தலைவரே, நானாயினும் மதுரைக் கோட்டை தரைமட்டமாக வேண்டும்! என்று வீரமுழக்கமிட்டான், குலசேகரன்.

மறுநாள் காலை கதிர்வன் உதய மாவதற்கு முன்னரே, பரக்கிரம பண்டியனின் கோட்டையைத் தாக்கித் தகர்க்கும் வேலையில், போர்வீரர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டனர். கோட்டையின் சுவர்கள் சரிவுத்தொடங்கின. எதிர்த்த மதுரை வீரர்களோ, பிணங்கலாகக் குவிந்தனர்.

சூரியன் உச்சிக்கு வந்துவிட்டான்! இன்னும் சிறிது பேரத்தில் குலசேகரனின் ஆட்கள் உள்ளே புகுந்து விடப்போகிறார்கள்! உபரோ உச்சியிலே நடந்துகொண்டிருந்தது!

“அதோ! அதோ!” என்று வீரர்கள், கோட்டையின்மீது வழிகளைச் செலுத்தினர்!

கையில் விவங்கிட்ட காஞ்சன மாலையோடு, கோட்டையின் கொடி மரத்தின் அருகே பரக்கிரமன் வந்து நின்றான்!

“குலசேகரா இப்படியார்! நன்ருகப்பார்! இதோ உன் அரசர் இதோபார்! என் கையிலே போர்

வான்! இப்பொழுது என்னைசொல்லுகிறது? என் ஓலையின்படி நடந்து கொள்கிறாயா, அல்லது இவ்வாறு இப்பொழுது இதே இடத்திலேயே—உன் கண்ணெதிரிலேயே—பிணமாகக் கட்டும்?” என்று உரத்த குரலிலே பரக்கிரமன் பேசினான்.

குலசேகரனின் கீழிருந்த வழிகள்கண் ணவீரால் முடிக்கொண்டன. “காஞ்சனா! காஞ்சனா! உன்னைப் பலிகொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது, என் கண்ணே!” என்று அவன் இதயம் கதறினது.

“வேண்டாம்! என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்பதற்காக, எதையும் நீங்கள் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டாம்! நான் சாகிறேன்! இந்த வஞ்சகனின் கோட்டைச் சுவர்கள், இதோ சரிந்து விழுந்துகொண்டிருப்பதைப் பரக்கிரமனே! பார்த்துப் பார்த்துப் பூரிக்கிறேன்! அந்தப் பூரிப்போடே சாகிறேன்! மேற்குத்திசையில் பகலவன் விழுவதற்கு முன்னரே, இந்த மோசக்காரனின் உடல் தரையில் பிணமாக விழப் போவதை எண்ணிக்கொள்கிறேன்! அந்தக் களிப்போடே, நான் சாகிறேன்! எனக்காக நீங்கள் கண்ணீர் விடாதீர்—கவலை அடையாதீர்—கயவா கூட்டத்தின்மீது பாயுங்கள், கொல்லுங்கள்! வீரத்தாயின் மகனாகப் பிறந்தவன் என்று என் செல்வன் வக்கிரமன் பெருமைப்படுவதற்காக—தூணியிலே அவன் தலை நியிர்ந்து நடப்பதற்காக—நான் சாகத்தூணிந்துவிட்டேன்! சஞ்சலப் படைதீர்! சமர நிறுத்தாதீர்! இந்த இரத்தக்களத்திலிருந்துதான் முனித்தெழுப்பாகிறது, செந்தாமரை! ஆமாம் பண்டிய நாட்டின் மறுமலர்ச்சி! அந்த இலட்சியத்திற்காகப் போரிடுகிறீர்—எனக்காக அல்ல! அஞ்சாதீர்! அயராது! இந்த அக்கிரமக்காரனைப் பூண்டோடு அழிக்கும்வரை நீங்கள் தஞ்சாதீர்!” என்ற காஞ்சனமலையின் வார்த்தைகள், தென்பாண்டியநாட்டு

வீரர்களின் நரம்புகளை முறுக்கேற்றின!

“அஞ்சாதீர்! அயராது! தாக்குங்கள்! தாக்குங்கள்!”

கண்ணிரைத் துடைத்துக் கொண்டு, தேரில் ஏழுந்துகின்ற குலசேகரன் கட்டையிட்டான்!

“அய்யோ!” வீரர்கள் கதறினர்! பரக்கிரமன் வான், காஞ்சனுவின் தலையைத் தரையில் விழும்படிச் செய்துவிட்டது!

“அய்யோ காஞ்சனா!” முகத்தை முடிக்கொண்டு, குலசேகரன் தேரில் உட்கார்ந்துவிட்டான்.

“செத்துக்கிடக்கும் அரசியாரா ஒருமுறை பாரங்கள்! சிங்கக் கூட்டமே சிறியவருங்கள்! தாக்குங்கள்! தாக்குங்கள்! மங்கையர் திலகத்தைப் பிணமாக்கிய மதோனும் தனைத் துண்டு துண்டாக வெட்டுங்கள்! அவனது மனைவி மக்களாகக் கொன்று குழியுங்கள்!” என்று கொக்கரித்தார், படைத்தலைவர் ஆளவந்தார்.

வீரர்களின் அம்புகள் பறந்தன! வேல்கள், ஈட்டிகள் பாய்ந்து சென்றன! கன்றுகள் கோட்டைக் கதவுகளைத் துளாக்கின!

மறைந்து ஓடி உயிர் தப்ப பரக்கிரமன் முயற்சி செய்தான்—முடிய விலை! ஆத்திரத்தோடு படைவீரர்களின் கையிலே சிக்கிக் கொண்டான்! அவன் உடல் பல துண்டுகளாயின! அவனது மனைவியும் குழந்தைகளும் உருத்தெரியாமல், இந்த வெள்ளத்தில் மிதந்தனர்!

மதுரையின் சிம்மாசனத்திலே அமர்ந்தான், குலசேகரன். வடதென்பாண்டிய நாடுகள் ஒன்றாகி விட்டன. மதுரையிலே வெற்றி விழா கொண்டாடிய நேரத்தில்—
#முத்துப்படை இராமேஸ்வரத்தைக் கைப்பற்றிய செய்தியைக்கொண்டு வந்தான், ஒரு போர்வீரன்!

[வாரும்]

விற்பனையாளர்களுக்கு

மாரச் இறுதியுடன் ஆண்டுக் கணக்கு முடிக்க வேண்டியிருப்பதால் ஏஜன்ஸித் துறையினர் பாக்கித் தொகைகளை மாரச் மாத பில்லுடன் சேர்த்துத் தவறாமல் அனுப்பி வைக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

உரையையாளர்

“காஞ்சி”

(1) “மறுபரிசீலனை” என்றால் என்ன?

ஒரு கொள்கையின் மீது முன்னதாகவே எடுக்கப்பட்ட முடிவை, அது தவறானது-நடைமுறைக்கு ஒத்துவரவில்லை - என்பதைப் புரிந்துகொண்டு, “தாம் முதலாக எடுத்தமுடிவில் காணப்படும் குறையாடுகளைக் களைவ முயற்சிப்பதுதான் அரசியல் அரங்கில் “மறுபரிசீலனை” என்று கூறப்படுகிறது. நேருவின் காலத்தில் இந்த சொல்லுக்கே தேவையும், உரிமையும் இன்றி இருந்தது.

உணவுக் கிளர்ச்சிக்கும், எல்லைப் தேவைப்படும் பாதுகாப்புக்கும் என்ன சம்பந்தமோ தெரியவில்லை. யென்று வடநாட்டு இதழ் ஒன்று தலைவங்கம் எழுதியுள்ளது. அப்படித்தான் இருக்கிறது, நெருக்கடி நிலை, பாதுகாப்புச் சட்டங்களைத் திரும்பப்பெற்று, அல்லாம், வங்காளம் விலகார்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது.

(2) எல்லா கேள்விகளுக்கும் உட்களால் மஜிஸ் சொல்லமுடியுமா? முடியும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லிவிடுவேன். ஆனால் முடி

(4) அறியாமை என்பதற்கு நீங்கள் தரும் அரவியல் விளக்கம் என்ன?

இதழில் இடமில்லை என்கிறார்கள் விளக்கம் தரக் கருக்கமாகச் சொல்கிறேன். பெற்ற கவிக்கு ஒருங்காக மரபுக்கும் சிலரால், உண்மையான செய்திகளை மறைக்கப்பட்டு — திரிக்கப்பட்டு புதிய செய்திகளை “உண்டு பண்ணி” துணிகரமான உணர்வீட்டு வெளியிடப்படும் செய்திகள் புரிந்துகொள்ளப்படாமல், 1967-க்குப் பின்னரும் காங்கிரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுவாறால், அதுதான் இந்த நாட்டவரின் அறியாமையாகும்!

(5) நாட்டு முன்னேற்றத்திற்காக வெளிநாட்டுக் கடன் உதவிகள் பெறுவதோ, அதனால் இந்நியக் குடிமக்கள் கடன்படுவதோ தவறு என்று எப்படிச் கூறமுடியும்?

கூறக்கூடாது என்கிறீரா? வெளிநாட்டுக் கடன் உதவி பெற்று, திட்டங்கள் செயற்பாட்டில் லாபம் கொழித்து உள்நாட்டுத் தேவைகள் பூர்த்தியாகும் அளவில், இருந்தால் தவறில்லை தான்! லாபம் இல்லையென்றாலும் பரவாயில்லை, பெரிய பெரிய பேரிழப்புகள் அல்லவா ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. முடைநாற்றத்தை மூடிவைக்க வேண்டும் என்கிறீர் நீர். ஆனால் அமெரிக்க அரசின் விவசாய இலாகாக் காரியதரிசி பிரிமென் “...அமெரிக்க உதவியை ஒரு ஊன்றுகோலாக மற்ற நாடுகள் அளவுக்கு அதிகமாக நம்பி இருந்தால் அது அவற்றின் வேளாண்மை முடமாவதற்கு வழிகோலி விடும்” என்கிறார். திட்ட ஆண்டுகள் அனைத்தும் தேய்ந்துபோன பின்னால் இந்நியக் குடிமக்களின் நாள் வருமானம் 135 காசுகள்; ஆனால் கடனோ, ரூ. 85, தற்போதைய பிரிமென் பேச்சையும், அண்மையில் சென்ட்ரல் பொன்ஸ் கூறிய “உதவிகளைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு அமெரிக்காவுக்கு உண்டு” என்பதையும், ஜான் ஸன் கூறிய, “இந்தியத் திட்டங்கையும், கொள்கைகளையும் முழுமையாக ஆராயவேண்டும்” — என்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துவிட்டு, கடன்படுவது நல்லதா, தீயதா என்பதை நீர் உணர்வதுடன், உம்போன்றார்க்கும் உணர்த்துவீராக!

கேள்வி - பதில்!

லாஸ்பகதூர் காலத்திலும் அப்படித்தான் என்றாலும், கந்த ஆண்டு மொழிக் கிளர்ச்சியின் போது, சென்னை வந்த இந்திரா அம்மையார், லாஸ்பகதூர் சார்பில் மொழிப் பிரச்சினையில் மறுபரிசீலனை தேவையானது என்று ஒரு வார்த்தையை உருத்து விட்டுப்போனார். இந்த ஆண்டு மேற்குவங்க உணவுக்கிளர்ச்சி, ஒரு எல்லையைத் தாண்டிவிட்ட கடத்தலில், அதே அம்மையார், பிரதமராக நின்றுகொண்டு, உணவுக் கொள்கையில் மறுபரிசீலனை தேவை என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

ஒரு மனிதனுக்கு மொழியும், உணவும் இரு கண்களப்போல் வன. இந்திய அரசின் இந்த இரு கண்களும் பழுதுபட்டுள்ளன என்பதைப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி ஒப்புக் கொண்டுவிட்டிருக்கிறார். பொறுத்திருந்துதான் பார்த்துக் கொண்டும், கண்கள் மீண்டும் ஒளிபெறாமா, உள் பார்வையும் ஒழிந்துபோகமா என்பதை!

(2) வங்க, அல்லாம் விலகார்க்கள் காரணமாக “நெருக்கடி நிலை” பாதுகாப்புச் சட்டம் இவைகள் வாய்ப்பு பெறுவதைத் தள்ளிவைக்கப் படும் என்கிறார்களே முறையா?

முறையா? முறையா? என்று கேட்க, காங்கிரஸ் ஆட்சியாளரிடம் ஆயிரம் விஷயங்கள் உண்டு. “அறியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்” என்ற குறட்பா, இப்படியொரு கூட்டம் இந்த நாட்டை ஆளவரும் என்பதை அறிந்துதான் எழுதிட்டோடேதான் என்னவோ? “கேரளத்து

யாதவையும் சில உண்டு, அதுவது காங்கிரசார் ஆளவந்த இந்த 19 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்த நாடு, சடுகாடாக்கப்பட்ட தன் காரணத்தைச் சொல்ல முடியாது! மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் முதலீட்டுத் தொகையின் பெரும்பகுதி பதுங்கிக்கொண்ட இடத்தைச் சொல்ல முடியாது, எந்தெந்த திட்டங்களில் முதலீடு செய்தார்களோ, அந்தந்தத் திட்டங்களால், இந்த நாட்டுக்குக் கிடைத்த பெரும் பயன்—என்னவென்று சொல்ல முடியாது! ஆண்டுக்கு ஆண்டு, பின்னக் குவிக்கப் படுகின்ற, அதைக் கண்டு பெருஞ் சிரப்பு சிரிக்க, காங்கிரசாருக்கு மட்டும்தான் எப்படி முடிகிறது என்பதன் காரணத்தைச் சொல்ல முடியாது! குந்தா மின்சாரத் திட்டம், இத்துள்ள போட்டோ பிலும் தெழிற்சாலை, ஆவடி டாங்கித் தொழிற்சாலை, இத்துள்ள தான் டெல்லிபிரண்டர் தொழிற்சாலை முதலானவைகள், தங்கள் உற்பத்திச் சாதனங்களால் இந்த நாட்டின் (1947-க்குப் பிறகு மட்டுமே) பற்றுக் குறைகளைத் தீர்த்து, உபநேற்பத்தி களால் எவ்வளவு அந்நியச் சொகாணி ஈட்டிக் கொடுக்கின்றன என்பதை எந்த அளவுக்கு மக்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இதழ்கள் நடத்துவோர் எப்படி அறியாமலிருக்கிறார்கள் — மூடி மறைக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல முடியாது, மற்றொன்றும் முடியாது, தலைப்பட்ட சில “புதிய காங்கிரசுகள்” விடைப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பதைக் காட்டி!”